

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Analýza výuky florbalu na 2. stupni ZŠ

Analysis of floorball teaching at the 2nd grade of elementary school

Tereza Abrahámová

Vedoucí práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Studijní program: Specializace v pedagogice

Studijní obor: Tělesná výchova a sport se zaměřením na vzdělávání – Základy
společenských věd se zaměřením na vzdělávání

2023

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma *Analýza výuky florbalu na 2. stupni ZŠ* vypracovala pod vedením vedoucího bakalářské práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato bakalářská práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Datum:

.....

podpis

Ráda bych touto cestou vyjádřila poděkování PaedDr. Ladislavu Pokornému za jeho cenné rady a trpělivost při vedení mé bakalářské práce. Rovněž bych chtěla poděkovat všem vyučujícím tělesné výchovy, jež se zúčastnili dotazníkového šetření a poskytli tak potřebné informace do mého výzkumu.

.....

podpis

ABSTRAKT:

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou výuky florbalu v rámci tělesné výchovy na druhém stupni základních škol. Hlavním cílem bylo zanalyzovat výuku v hodinách TV. V teoretické části jsem se zaměřila na rozbor odborné literatury zabývající se pravidly florbalu, herními činnostmi a herními kombinacemi. Ve výzkumné části jsem se zaměřila na pedagogy. Pomocí dotazníků, které jsem rozeslala na všechny základní školy na Orlicko-Ústecku, jsem zjišťovala, co učitelé do výuky zapojují. Dále jsem zjišťovala materiální vybavení škol a oblíbenost florbalu u žáků i vyučujících. Z výsledků vyplynulo, že učitelé se v hodinách tělesné výchovy zabývají spíše jednoduššími herními činnostmi a herní kombinace do výuky zařazuje méně jak polovina z nich. Co se týče materiálního vybavení, bylo zjištěno, že všechny základní školy mají dostatek základního vybavení. Náš výzkum také potvrdil to, že je florbal v dnešní době velmi oblíbeným sportem.

KLÍČOVÁ SLOVA:

výuka, florbal, základní škola, starší školní věk

ABSTRACT:

This bachelor's thesis deal with the issue of floorball teaching as part of physical education at the second level of elementary schools. The main goal was to analyze teaching at sport classes. In the theoretical part, I focused on the analysis of professional literature dealing with floorball rules, game activities and game combinations. During the research part, I focused on educators. With the help of questionnaires that I sent out to every elementary school in Orlicko-Ústecko region, I found out, which methods teachers apply in their lectures. I also investigated the sport equipment and the popularity of floorball across students and teachers. The result of research showed that teachers in physical classes apply simpler games activities rather than game combinations in their lessons. Regarding the sport equipment, it was found out that all elementary schools have good and enough sport equipment. Our research also confirmed a theory that floorball is a very popular sport nowadays among students.

KEYWORDS:

teaching, floorball, elementary school, older school age

Obsah

Seznam použitých symbolů a zkratek	8
ÚVOD	9
TEORETICKÁ ČÁST PRÁCE	10
1. Florbal	10
1.1. Charakteristika florbalu	10
1.1. Pravidla florbalu	10
1.2. Vybavení hráče a brankáře	14
2. Herní činnosti jednotlivce	16
2.1. Držení hokejky a základní postoj	16
2.2. Útočná herní činnost	17
2.3. Obranná herní činnost	18
2.4. Činnost brankáře	19
3. Herní kombinace	21
3.1. Útočné herní kombinace	21
3.2. Obranné herní kombinace	22
4. Kurikulární dokumenty	24
4.1. Rámcový vzdělávací program (RVP)	24
4.2. Florbal v RVP ZV	25
5. Didaktika tělesné výchovy	27
5.1. Tělesná výchova	27
5.2. Didaktika tělesné výchovy	27
5.3. Didaktika florbalu na školách	28
6. Starší školní věk	29
6.1. Tělesný vývoj	29
6.2. Psychický vývoj	30
6.3. Sociální vývoj	30

VÝZKUMNÁ ČÁST PRÁCE	31
7. Cíle a úkoly práce, výzkumné otázky	31
7.1. Cíle práce	31
7.2. Úkoly práce	31
7.3. Výzkumné otázky	32
8. Metodika práce	33
8.1. Použitá metoda	33
8.2. Charakteristiky výzkumného souboru	33
8.3. Sběr a analýza dat	33
9. Výsledky práce	35
9.1. První část dotazníku	35
9.2. Druhá část dotazníku	38
9.3. Třetí část dotazníku	42
9.4. Čtvrtá část dotazníku	49
10. Diskuse	55
ZÁVĚR	60
Seznam použité literatury	63
Přílohy	66

Seznam použitých symbolů a zkratek

aj. – a jiné

atd. – a tak dále

HČ – herní činnost

HK – herní kombinace

IFF – international floorball federation (Mezinárodní florbalová federace)

MŠMT – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

např. – například

RVP – rámcový vzdělávací program

RVP ZV – rámcový vzdělávací program pro základní vzdělání

ŠVP – školní vzdělávací program

tj. – to jest

TV – tělesná výchova

tzn. – to znamená

VO – výzkumná otázka

ZOZ – zdravotně orientovaná zdatnost

ZŠ – základní škola

ÚVOD

V České republice je florbal poměrně mladým sportem. Nicméně díky jeho atraktivitě se stává více rozšířeným a oblíbeným. Výhodou florbalu oproti jiným sportům je, že není finančně náročným a nevyžaduje drahé vybavení. Stačí mít pouze florbalovou hůl a vhodnou sálovou obuv. Tato skutečnost dělá z florbalu ideální volbu pro rodiče hledající cenově dostupný sport pro své děti.

Florbal v hodinách tělesné výchovy na základních, ale i středních školách můžeme zařadit mezi oblíbené a nejčastěji vyučované sporty. Pokud se zeptáme žáků, co by nejraději v hodině tělesné výchovy hráli, je právě nejčastější odpovědí florbal. Ovšem je zde otázka, zda se učitelé věnují dostatečně průpravě a jednotlivým herním činnostem.

Téma mojí bakalářské práce je Analýza výuky florbalu na 2. stupni ZŠ. V teoretické části se zaměřím na obecnou charakteristiku florbalu a jeho základní pravidla potřebná pro výuku na základních školách. Dále se budu věnovat jednotlivým herním činnostem, herním kombinacím a v neposlední řadě se zaměřím na vybavu potřebnou pro florbal. V další kapitole se podíváme na zařazení florbalu do rámcového vzdělávacího programu, podle kterého si školy tvoří vlastní školní vzdělávací program. Na závěr teoretické části budu věnovat pozornost staršímu školnímu věku, který je charakteristický pro druhý stupeň základních škol.

Cílem výzkumné části této práce je zmapovat výuku florbalu na základní školách na Orlicko-Ústecku. Pro tuto část jsem vybrala metodu dotazníkového šetření. Pomocí dotazníku zjistíme, co učitelé tělesné výchovy zařazují do výuky. Ve výzkumu se také zeptáme na materiální podmínky i na oblíbenost tohoto sportu.

Toto téma jsem si vybrala proto, že jsem se florbalu aktivně 7 let věnovala. Na florbalu mě bavila jeho dynamičnost a kolektivita. Z důvodu zdravotních problémů jsem musela skončit s aktivní hrou. Jelikož bylo pro mě velmi obtížné s florbalem skončit, tak jsem se začala věnovat trenérství a začala vypomáhat s kondiční přípravou florbalistek v našem klubu.

TEORETICKÁ ČÁST PRÁCE

1. Florbal

1.1. Charakteristika florbalu

Co je florbal? Florbal můžeme charakterizovat jako týmový sport, kdy se proti sobě do hry postaví vždy dva týmy. V jeden moment, za jeden tým, je na hřišti 5 hráčů v poli a jeden v bráně. Tento halový sport se odehrává na hřišti ve tvaru obdélníku, které je obestavěné půl metru vysokým plastovým mantinelem. Rozměry tohoto hřiště činí 40 x 20 metrů. Pro žákovské kategorie je hrací plocha upravena. Ke hře je potřeba dutého plastového míčku s otvory. Hráči florbalu jsou vybaveni florbalovou holí, pomocí které mohou vstřelit gól do branky o velikosti 1,6 metrů na šířku a 1,15 na výšku. Cílem hry je vstřelit co nejvíce branek soupeři. Herní doba se u věkových kategorií liší. Základní hrací čas je 3 x 20 minut. Turnaje pro mladší hráče nebo školní soutěže mohou mít časy upravené. Nejčastěji se můžeme setkat s časem 2 x 15 minut.

Mezi jedinečné vlastnosti florbalu patří nejen jeho rychlost a síla, ale také jeho jednoduchost, oblíbenost a rovnocennost. Florbal není jen sportem pro muže. Po celém světě, i ve školách se setkáme s velmi silnou účastí žen a dívek. (floorball.sport)

Florbal do České republiky přišel hned z několika směrů. Za kolébku českého florbalu můžeme považovat Skandinávii. První kontakt s florbalem se uskutečnil při výměnném pobytu studentů VŠE s univerzitou KY ve Stockholmu. Roku 1984 Finové dovezli první hokejky a míčky do Prahy. Následně o pár let později byly opět do Prahy dovezeny, tentokrát ze Švédska, další florbalové hole. Zásadní byl rok 1992, kdy se do Česka dostaly mantinely a díky nim se začaly hrát první turnaje a soutěže. (Kysel, 2010)

V roce 1993 se Česká republika připojila do Mezinárodní florbalové federace (IFF). Tato federace je hlavní organizací světového florbalu a byla založena 12. dubna 1986 Švédskem, Finskem a Švýcarskem. (floorball.sport)

1.1. Pravidla florbalu

Původní pravidla florbalu byla odvozena z pravidel ledního hokeje a fotbalu. Oficiální pravidla vznikla roku 1986. Přesné znění je s menšími úpravami vydáváno Mezinárodní

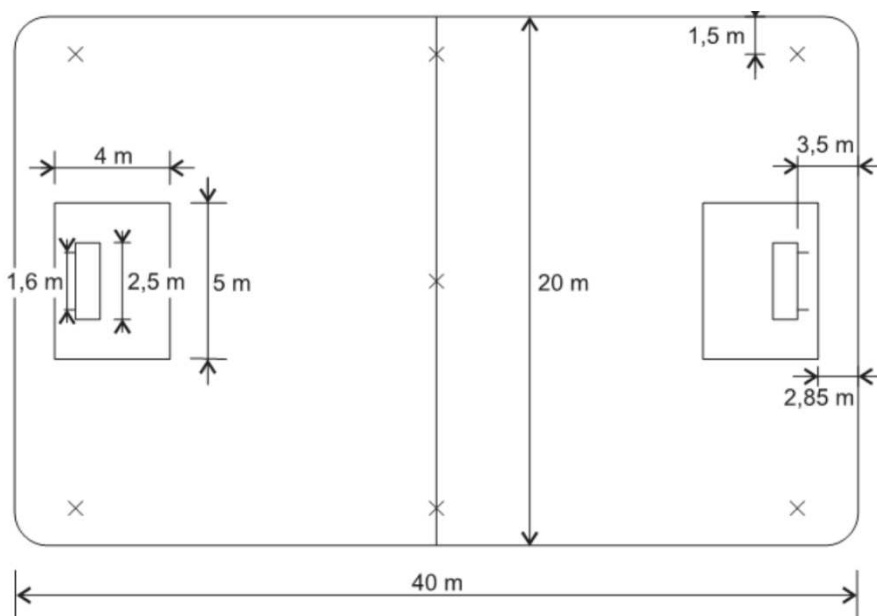
florbalovou federací vždy po čtyřech letech. (Kysel, 2010) Nejnovější edice byla publikována v únoru 2022.

Pro potřeby školní tělesné výchovy jsem vybrala ta nejdůležitější pravidla, která jsou dle mého názoru nezbytná pro zapojení do výuky florbalu na základní škole. Přesné znění všech pravidel můžeme nalézt na stránkách Českého florbalu. Níže uvedená jsou pouhým výtahem z nich.

Hrací plocha

Hřiště o velikosti 40 x 20 metrů je ohraničeno schválenými mantinely se zaoblenými rohy. Toto hrací pole má i své značky. Nejdůležitějším značením je středová čára a středový bod, který je určen pro úvodní vhazování na začátku každé třetiny. Tato středová čára rozděljuje hrací pole na dvě stejně velké poloviny. Na konci každé poloviny hřiště nalezneme brankoviště, malé a velké. Zadní čára malého brankoviště je i brankovou čárou. Místa pro vhazování jsou označena na středové čáře a na pomyslně prodloužené brankové čáře. (www.ceskyflorbal.cz) Viz obrázek níže.

Obrázek č. 1: Florbalové hřiště

Zdroj: Skružný, 2005

Hrací čas

Základní hrací doba je 3 x 20 minut. Mezi třetinami jsou dvě desetiminutové přestávky. V této pauze si družstva musí vyměnit strany. Hrací čas je čistý, to znamená, že se čas pozastaví vždy, když je hra přerušena signálem rozhodčím. Pokud zápas skončí nerozhodně, nastává

desetiminutové prodloužení. Tento čas je určen pro ligové hráče. Pro mladší kategorie a potřeby školní tělesné výchovy se hrací čas zkracuje, nejčastěji na 2 x 15 minut nebo 2 x 8 minut.

Nezbytnou součástí hry je TIMEOUT, které má právo využít každé družstvo jednou během zápasu. Jedná se o půl minutovou pauzu, jež slouží ke krátkému odpočinku a domluvě týmu.

Standartní situace

Standartní situace jsou velmi důležitou součástí hry a mohou mít i velký vliv na výsledek. Tyto situace nastává tehdy, když je přerušena hra, a to například faulem nebo když míček opustí hřiště. Přerušení píská vždy rozhodčí, který ukáže daným signálem, o jakou situaci se jedná. Každá situace má svá pravidla a průběh, který musí hráč dodržet. Standartní situace ve florbale máme tyto:

1. Vhazování

Vhazování se provádí na středovém bodě nebo na nejbližším bodě podle polohy míčku při přerušení. Vhazováním začíná každá třetina nebo hra po uznané brance. Pokud dojde k vážnému poranění, neúmyslnému poškození míčku nebo například pokud není proměněno trestné střelení i v tento okamžik přichází vhazování. Této standartní situace se účastní jeden hráč z každého týmu a ostatní musejí zaujmout místo minimálně 3 metry od nich. Při vhazování musí být míček zahrán florbalkou, nikoli nohou nebo jinou částí těla. Z této situace je možno vstřelit branku. (www.ceskyflorbal.cz)

2. Rozehrání

Rozehrání provádí pouze to družstvo, které se neprovinilo (tím je myšleno to, že se jako poslední nedotklo míčku, které opustilo hřiště). K rozehrání tedy dochází po tom, co míček opustí hřiště nebo se dotkne stropu. V této situaci musí být míček opět rozehrán florbalkou a musí být zasažen, nikoli tažen. Rozehrávající hráč se míčku nesmí dotknout dvakrát za sebou. Hráči protějšího družstva musí být 3 metry od rozehrávajícího místa. Stejně jako u vhazování i po rozehrání je možné střelit branku. (www.ceskyflorbal.cz)

3. Volný úder

Volný úder nastává tehdy, když ve hře dojde k přestupku. Přestupky mohou být například hra hlavou, pasivní hra hráče nebo pokud brankář přijme přihrávku od svého spoluhráče. Stejně jako rozehrání i zde musí být míček odehrán florbalkou a musí být zasažen. Hráč provádějící

volný úder se míčku nesmí dotknout dvakrát za sebou. Protihráči od rozehrávajícího musí stát opět 3 metry a stejně jako v předchozích situacích i zde je možno ihned vstřelit branku. (www.ceskyflorbal.cz)

4. Trestné střelení

Trestné střelení má družstvo, které se neprovinilo (tzn., že byla branková situace přerušena bránícím družstvem, které se dopustilo přestupku). Stejně jako předchozí standardní situace i tato začíná dotekem florbalu. Trestné střelení se provádí od středového bodu a hráč musí být neustále v pohybu směrem dopředu k brance. Zbylí hráči musí opustit hřiště a být ve svém prostoru po celou dobu trestného střelení. (www.ceskyflorbal.cz)

Tresty

Pokud se hráč proviní dojde k trestu a potrestání hráče vyloučením na trestnou lavici. Ve florbale můžeme mít tyto tresty:

- vyloučení na 2 minuty
- vyloučení na 5 minut
- vyloučení na 10 minut
- vyloučení do konce utkání

Při vyloučení na 2 minuty nebo 5 minut družstvo ztrácí jednoho hráče v poli a pokračuje po dobu trestu pouze se čtyřmi hráči. K udělení trestu vedou přestupky jako je například úmyslná hra rukou či hlavou, špatné střídání, hra vysokou holí nebo podtržení hráče. Pokud dojde ve hře k nesportovnímu chování, hráč může být vyloučen až na 10 minut. Vyloučení do konce utkání dostane hráč, který se opakovaně dopustí nesportovního chování, používá neschválenou výstroj nebo je nebezpečný svému okolí z důvodu agrese.

Branky

Branku lze uznat, pokud je vstřelena správným způsobem. Míč musí projít celým svým objemem za brankovou čáru. Útočící hráči v poli se nesmí dopustit přestupku vedoucímu k trestu, poté je branka neplatná. Míč musí být zahrán florbalovou holí. Branka je platná i v té situaci, kdy hráč neúmyslně zahrál míč vlastním tělem. Neplatný gól nastává, když hráč úmyslně kopne do míče nebo když branka padne po zaznění signálu. (www.ceskyflorbal.cz)

Jak jsem výše zmínila, pravidla jsou pouze výtahem z oficiálních pravidel. Přesné znění pravidel můžeme nalézt na stránkách Českého florbalu. Pro školní tělesnou výchovu je nezbytné pravidla upravit podle možností, které nám škola nabízí.

Pravidla pro školní tělesnou výchovu

Většina škol nemá takové podmínky, které jsou potřebné k soutěžním požadavkům florbalu. Školy nemají možnost do výuky zapojit například braky nebo mantinely. Proto je zapotřebí upravit i pravidla hry. Místo mantinelů je možné využít položené lavičky, které použijeme po celé délce tělocvičny. Školní tělocvičny jsou mnohdy menší, proto je třeba pozměnit i počet hráčů (např. 3-4 hráči). K velikosti hřiště je nutné přizpůsobit brankoviště nebo vzdálenosti volného úderu a rozehrání (můžeme zredukovat na 2 metry). Důležité je taky upravit délku trestu, neboť v hodině TV se hraje asi 20 minut. (Skružný, 2005)

1.2. Vybavení hráče a brankáře

Florbal není finančně náročným sportem. Do základního florbalového vybavení každého hráče patří florbalová hůl a vhodná sálová obuv. Veškeré florbalové vybavení (florbalové hole, branky, mantinely atd.) musí být schváleno IFF a označeno značkou. Pro ligové hráče je pak nezbytné mít i předepsané oblečení v podobě dresů.

Florbalová hůl (neboli florbalka)

Pro výběr správné florbalové hole je důležitá její tvrdost a délka. Vhodnou délku zjistí hráč tak, že florbalku postaví čepelí na zem a konec by mu měl sahat k oblasti břichu. Tvrdost můžeme mít v rozmezí 23–32 mm. Výběr hole je individuální. Ovšem je doporučeno to, že tvrdší hůl si vybírají ti hráči, kteří mají větší sílu. To samé platí i pro výběr čepele. Čím větší tvrdost, tím vyšší musí být vyspělost hráče. (Skružný, 2005) U čepele je také důležité její zahnutí, hráč si musí vyzkoušet, zda mu vyhovuje zahnutí na pravou či levou stranu. Pravidla nám určují, že maximální zahnutí čepele je 30 mm.

Oblečení

Při turnaji musí být každé družstvo barevně rozlišeno. Pro školní tělesnou výchovu stačí rozlišovací trika. Pro ligové hráče je důležité, aby každé družstvo mělo svůj vlastní dres. Dres je složen z trika a kraťasů. Na každém tričku najdeme viditelně natištěné číslo hráče zezadu i

zepředu a sponzory daného týmu. Nezbytným vybavením každého florbalisty je i správná sálová obuv. Pro obuv nejsou daná žádná pravidla. Podstatné je, aby hráči vyhovovala, byla stabilní a při hře se neklouzala po povrchu. Každý kapitán má na paži navíc kapitánskou pásku.

Brankářská výstroj

Brankář svoji výstroj využívá pouze na ochranu svého těla. Součástí jeho výstroje nesmí být žádná část, která by zakrývala branku. Povinným vybavením je maska, která zakryje celý obličej. Do brankářské výstroje, kromě masky, dále patří vesta, chrániče, kalhoty a brankářský dres. Chrániče rozdělujeme na kolenní a koleno-holenní. Hlavní funkcí dresu a kalhot je ochrana, při výběru je důležité pohodlí brankáře. Do brankářské výstroje můžeme zařadit i rukavice, ty mohou zvýšit pohodlí brankáře, ale také zároveň snižují cit v ruce. (Skružný, 2005)

2. Herní činnosti jednotlivce

Florbal je týmová hra, ve kterém má každý jednotlivec svoji roli a úkol, které dovedou tým k úspěchu. Herní činnost jednotlivce pak můžeme pojmenovat jako individuální činnost hráče. Jednotlivé herní činnosti rozlišujeme podle vztahu hráče k míčku. Skružný (2005) ve své knize rozděluje herní činnost útočnou, obranou a činnost brankáře. Dále se zde můžeme setkat s držním hokejky a základním postojem.

2.1. Držení hokejky a základní postoj

Pokud chceme začít hrát florbal, je důležité se nejprve naučit správnému držení florbalové hole a základní postoj. Toho docílíme tak, že žáky budeme neustále opravovat, aby si daný postoj a správné držení dobře zapamatovali. Pro začátek je nutné, aby hráč měl florbalku dostatečně dlouhou k jeho výšce. Tím, jak správně zvolit florbalku jsme se zabývali výše v kapitole Vybavení hráče a brankáře.

Pokud si hráč zvolí držení florbalky na pravou stranu (tzn. čepel bude zahnutá do leva), uchopí ji levou rukou na jejím konci a pravou rukou na druhém konci omotávky, poníž.

Nejčastější chyby při držení florbalové hole mohou být:

- hráč si špatně zvolí zahnutí čepele
- hráč má příliš úzký nebo široký úchop

Pro základní florbalový postoj je důležité mít přibližně chodidla v úrovni ramen a kolena mírně pokrčené. Ve hře se také můžeme setkat s postojem, kdy hráč bude mít jednu nohu mírně vpředu, a to z důvodu rychlejšího startu. Zápata jsou nepatrně ohnutá. Při hře je třeba, aby hráč měl hlavu zdviženou, to mu zajistí neustálý přehled o situaci na hřišti. Takto správný postoj je důležitý nejen pro stabilitu, ale i pro rychlé zareagování ve hře.

Nejčastější chyby při základním postoji mohou být:

- hráč je příliš ohnutý v zádech
- hráč sleduje neustále míček na své čepeli (nesoustředí se na hru okolo)
- hráč nemá pokrčená kolena

2.2. Útočná herní činnost

Útočnou herní činnosti rozumíme aktivitu hráče, který se snaží svojí činností překonat obranu soupeře a získat dobrou pozici pro střelbu na bránu. Tato činnost je základním prvkem hry, která je klíčová pro vytvoření šance na případnou střelbu na bránu. Zlatník (2004) ve své knize „Florbalový trénink v praxi“ rozlišuje osm útočných činností: dribling, vedení míčku, zpracování a přihrávání míčku, střelba, uvolnění s míčkem, uvolnění bez míčku, dorážení a tečování míčku, při vhadzování míčku.

Dribling

Jedná se o základní dovednost, jejímž cílem je získat kontrolu nad míčkem a ovládat ho pomocí čepele. Ve florbale se setkáme se dvěma typy driblingu, hokejový a florbalový. Florbalový dribling se od hokejového liší tím, že je míček ovládán pouze forhendovou stranou čepele. Takový dribling může připomínat pohyb ve tvaru osmičky. Při hokejovém driblingu míček střídá forhendovou a bakchantovou stranu čepele. (Kysel, 2010)

Vedení míčku

Vedení míčku je důležité k přesunu hráče na jinou, výhodnější pozici. Míček vedeme jednou rukou nebo oběma. Způsoby, jakými míček vedeme je tlačení, tažením a prostřednictvím driblingu. Tažení je způsob, jak hráč může nejlépe proniknout okolo obránce. Naopak tlačení je způsob, který využije hráč při rychlém startu. (Kysel, 2010)

Zpracování a přihrávání míčku

Při zpracování a přihrávání míčku je důležitý kontakt se svými spoluhráči. Zpracování míčku je činnost, při které dostává hráč kontrolu nad míčkem. Pokud se mu míček podaří zpracovat, může jej následně přihrát jinému hráči v týmu nebo vystřelit na branku.

Střelba

Pomocí střelby se hráč snaží vstřelit branku. Střelbu můžeme mít nejen forehandem nebo backhandem, ale také rozlišujeme, zda střelba byla švihem, přiklepnutím nebo golfovým úderem. Střelba přiklepem je nejrazantnější, ovšem klade velký nárok na techniku a nemusí být vždy přesná. Oproti tomu střelba švihem bývá ze všem výše uvedených možností nejméně náročná.

Uvolnění s míčkem a bez míčku

Uvolnění s míčkem je činnost, podobná jako vedení míčku, ale slouží spíše hráči k získání lepší pozice pro další herní akci. Hráč zde může využít svoji rychlost k překonání soupeře. Na druhé straně, při uvolnění bez míčku se hráč snaží uvolnit a získat si prostor pro přihrávku nebo střelbu na bránu.

Dorážení a tečování

Dorážení a tečování jsou nedílnou součástí útočné činnosti, které mohou rozhodnout o konečném výsledku zápasu. Pokud se hráči podaří dostat do výhodné pozice před bránu, může využít dorážení nebo tečování od svého spoluhráče nebo soupeře. Dorážení spočívá v tom, že hráč „dorazí“ míček do branky, která předtím byla zblokována například brankářem nebo jiným soupeřem. Tečování je podobné dorážení, ale v této situaci hráč mění směr střely s větší důrazností a přesností. Při těchto činnostech je zvláště důležitá přesnost a dobrá reakce.

Vhazování míčku

Vhazování je jedna z posledních útočných herních činností ve florbale, při které se hráči snaží získat míček pro svůj tým. Pro úspěšné vhazování je důležitá nejen rychlá reakce, ale také správná technika držení florbalové hole. Tuto herní činnost lze využít k vytvoření šance na skórování, neboť i při vhazování je možné střílet bránu. Správné provedení vhazování je klíčové pro úspěšné zahájení hry.

2.3. Obranná herní činnost

Obranná činnost je stejně důležitou činností jako je ta útočná. Florbal je rychlým a dynamickým sportem, kde obrana musí být stejně rychlá a efektivní, aby zabránila vstřelení branky. Cílem obrany je zpomalit, zastavit nebo úplně přerušit útočnou akci a získat míček pod svoji kontrolu. Zlatník (2004) opět ve svém díle rozlišuje tyto obranné herní činnosti:

- obsazení hráče s míčkem
- obsazení hráče bez míčku
- obrana prostoru
- blokování střel

Obsazení hráče s míčkem

Při této herní činnosti se bránící hráč snaží přerušit akci útočícího hráče a získat tak míček pro svůj tým. Důležité je při této akci vyvíjet neustálý nátlak na hráče s míčkem a nedopustit se trestu, který by znamenal nevýhodu pro náš tým.

Obsazení hráče bez míčku

Obsazení hráče bez míčku je stejně důležitou obranou situací, jako je obsazení hráče s míčkem. Tato herní činnost vyžaduje neustálou pozornost a rychlou reakci proto, aby bránící hráč dokázal včas přerušit přesun míčku soupeři. Obránce se musí vždy snažit být v blízkosti svého nejbližšího protihráče, dobře ho sledovat a v případě přihrávky rychle reagovat. V této herní situaci je také důležitá komunikace s ostatními bránícími hráči.

Obrana prostoru

Obrana prostoru je důležitou součástí obrany, zejména v situaci, kdy má protihráč větší počet útočících hráčů na útočné polovině než obrana. V takové situaci je nutné bránit prostor co nejefektivněji, aby se soupeři nepodařilo skórovat. Obránci spolu musí spolupracovat, aktivně obsazovat útočící hráče a správně zneškodňovat přihrávky mezi útočícími hráči.

Blokování střel

Jak z názvu plyne, při této útočné činnosti se hráč snaží bránit ve střele na branku tak, aby brankář nemusel řešit příliš mnoho střel. Blokování střel je velmi důležité ve chvíli, jako je například volné údery, kdy má soupeř přímou příležitost na to, aby vstřelil branku. V takové situaci hráči staví tzv. zeď. Při blokování musí být hráči velmi pozorní a odhadnout, kam a jakou rychlostí střela půjde.

2.4. Činnost brankáře

Činnost brankáře se od činnosti hráčů v poli razantně liší. Ve většině případů brankář odehraje celý zápas bez střídání. Hlavním úkolem brankáře je bránit branku a zamezit střelení gólu. Po celou dobu hry je na něho kladena nejen velká fyzická zátěž, ale i psychická. Pokud brankář udělá chybu a soupeři se podaří vstřelit branku, může to mít fatální následky pro tým. Na druhou stranu, pokud se brankáři bude dařit a odvede skvělý výkon, pomůže to týmu k vítězství. Celkově můžeme říct, že činnost brankáře je klíčová pro úspěch celého týmu.

Základní postoj

Podle Kysely (2010) je brankářský postoj individuální a zásadní je to, aby se brankář ve své pozici cítil přirozeně. Většina brankářů se ovšem drží základního postoje, který můžeme popsat asi takto: Brankář zaujme pozici v kleku, holeněmi i nártý se opírá o zem a kolena jsou zhruba v šíři ramen. Špičky nohou se dotýkají proto, aby pokryly prostor mezi nohama. Pánev drží zvednutou a horní část trupu mírně předkloněnou. Ruce jsou upaženy pokrčmo. V takovémto základním postoji brankář nemusí být po celou dobu zápasu. Pokud se míč nachází na druhé polovině hřiště, brankář může zaujmout pozici ve stoje, která mu případně dovolí vyběhnout a míček odkopnout pryč.

Ovládání a rozehrávání míčku

Pro zpracování míčku může brankář ve velkém brankovišti použít kteroukoliv část svého těla. Pokud míček chytne do ruky, může jej držet pouze po dobu tří vteřin. Následně míček odhazuje nebo vykopává. V této fázi se musí míček nejprve dotknout vlastní poloviny. Při vyběhnutí z velkého brankoviště, míček pouze odkopává, nesmí ho chytit do rukou. (Táborský, 2005) Pokud nastane tzv. „malá domu“, provinil se brankář tím, že přijmul míček od svého spoluhráče. Tímto tým ztrácí míček.

3. Herní kombinace

Po předchozím zvládnutí jednotlivých herních činností jednotlivce, se ve florbale můžeme posunout k herním kombinacím. Herní kombinace chápeme jako základní složku hry, bez nichž by družstvo nemohlo uspět. Stejně jako u herních činností jednotlivce i zde rozlišujeme herní kombinace útočné a obranné. Vždy se jedná o vzájemnou spolupráci dvou a více spoluhráčů.

3.1. Útočné herní kombinace

Útočné herní kombinace můžeme charakterizovat jako strategii, kterou tým používá ke vstřelení gólu proti soupeři. Tyto kombinace si kladou za cíl obejít obranu soupeře a vytvořit si volný prostor pro střelbu na bránu. Kysel (2009) rozlišuje herní kombinace založené na principu: přihráj a běž, křížení, clonění, zpětné přihrávky, nahození, vhazování, rozehrání standartní situace.

Přihráj a běž

Jak z názvu vyplývá, tato herní kombinace je založená na tom, že se hráč po přihrávce na svého spoluhráče uvolňuje do bezpečného prostoru tak, aby mohl případně dostat přihrávku zpět. Důležité je v této kombinaci být přesný a rychlý. Po přihrávce hráč musí ihned vystartovat do volného prostoru a být připraven na přihrávku.

Křížení

Při této herní kombinaci je důležité křížení, a to ve smyslu výměny dvou a více spoluhráčů. Při nácviku je důležité dbát na pravidlo, kdy hráč bez míčku kříží hráče s míčkem za jeho zády. Tudíž nastává situace, kdy hráč s míčkem stojí proti obránci a kryje míček vlastním tělem. Výhodou této kombinace je právě změna pozice a pohybu, která může být pro obranu matoucí a složitější.

Clonění

Další herní kombinací je clonění, o kterém „*mluvíme tehdy, zaujme-li hráč bez míčku svým tělem takové postavení, že doveleným způsobem znemožní protihráči bránění hráči s míčkem.*“ (Kysel, 2009, s. 6). Clonění je typické při řešení standartní situace a rozehrávání, ovšem může být využito i v jiných situacích. Při této herní kombinaci často dochází k porušení pravidel hry a faulu, což může vést k vyloučení.

Zpětné přihrávky

Zpětná přihrávka je kombinace, která je založena na přihrávce, při níž hráč přihrává míček spoluhráči za sebou do volného prostoru. Často se tato herní kombinace spojuje s dalšími kombinacemi jako je například křížení. Důležité pro nácvik je správné načasování a zvládnutí přihrávky a její následné zpracování.

Nahození

Nahození je velmi často využívanou herní kombinací, a to z důvodu její jednoduchosti. Tato herní kombinace je založena na lobu neboli vysokém míčku, kdy je míček velmi rychle přenesen z obrany do útočného pásma na volného útočícího hráče. Výhodou nahození je tedy rychlé přenesení hry do útočného pásma a snadné překonání obrany. Opět je velmi důležité načasování a přesnost. (Kysel, 2009)

Vhazování

Vhazování je velmi důležitým momentem na začátku třetin, ale i například po uznané brance. Správné provedení může rozhodnout o tom, který tým míček získá pod svoji kontrolu. Při vhazování proti sobě stojí vždy dva soupeři, snažící se získat míček pro svůj tým. Po vyhraném vhazování může družstvo navázat na některé výše zmíněné kombinace a zakončit, nebo po vyhraném vhazování zakončit rovnou.

Rozehrání standartní situace

Útočná herní kombinace založená na standartní situaci (nebo tzv. signál), je velmi nebezpečným a účinným nástrojem. Takových signálů můžeme mít mnoho. Důležité je ovšem jejich správné natrénování a propracování během tréninků. Při každé takové standartní situaci je nezbytné, aby míček ohrozil branku a brankáře.

3.2. Obranné herní kombinace

„Obranné herní kombinace jsou reakcí na řešení situace, která nastala zahráním určité útočné herní kombinace soupeřem, který je v držení míčku. Oproti útočným kombinacím bývají v tréninku často nesprávně přehlíženy. Nejdůležitějším krokem pro správné zvládnutí obranné fáze herních kombinací je komunikace mezi hráči bránícího družstva.“ (Kysel, 2009, s. 8).

Rozlišujeme tyto obranné herní kombinace: zajišťování, přebírání, zdvojování, odstupování, a osobní bránění.

Zajišťování

Zajišťování je bránicí činnost, kterou ve hře využíváme k zabezpečení prostoru. Při této herní kombinaci jeden nebo více hráčů dočasně zastává činnost jiného spoluhráče, který se nestihl v čas vrátit na své místo. Tito bránicí hráči svým pohybem a postavením zajišťují prostor napadený protihráčem. V této činnosti je důležitá souhra všech hráčů. (Kysel, 2010)

Přebírání

Přebírání je opět činnost řešena dvěma obránci, kteří si při bránění vyměňují nebo-li přebírají své hráče. Nejčastěji k této obranné herní kombinaci dochází tehdy, pokud útočící hráči pro svůj útok využívají herní kombinaci „křížení“. Při této akci je nezbytná a neustálá komunikace mezi hráči. Pokud by hráči mezi sebou nekomunikovali, mohlo by dojít k zásadní chybě, a to že by zůstal útočící protihráč bez obrany.

Zdvojování

Jak z názvu opět vyplývá, zdvojování je činnost dvou hráčů, kteří činí převahu nad jedním útočícím protihráčem. Zpravidla to bývá u mantinelu nebo v rohu hřiště, kde bránicí hráč společně s útočícím hráčem napadají protihráče s míčkem. Cílem bránicího hráče je zabránit přihrávce a cílem útočícího hráče je získat míček pod svoji kontrolu a založit útočnou akci. Důležité při této kombinaci je, aby se bránicí hráči snažící získat míček neprovinili faulem.

Odstupování

Odstupováním rozumíme činnost, při které bránicí hráč dočasně opouští protihráče tzv. odstupuje od svého protihráče a jde vypomoci bránicímu spoluhráči. Důležité je při této akci, aby odstupující hráč měl nadále pod kontrolou svého protihráče a odstupoval pouze tehdy, není-li útočící protihráč nebezpečný.

Osobní bránění

Tato herní kombinace může být velmi účinnou, ale zároveň fyzicky náročnou kombinaci, při které může dojít snadno k chybě, a to v podobě nedostatečného bránění nebo faulu. Osobní bránění je velmi těsné bránění, kdy si každý hráč hlídá svého protihráče. Tato činnost se nejčastěji využívá v situaci dva na dva, tři na tři, ale i pět na pět.

4. Kurikulární dokumenty

Kurikulární dokumenty jsou pedagogické dokumenty, které nám stanovují obsah a cíle vzdělávání na jednotlivých typech škol. Tyto dokumenty jsou vytvářeny na dvou úrovních. Státní úroveň, které představuje Rámcový vzdělávací programy (RVP) a školní úroveň v podobě Školního vzdělávacího programu (ŠVP). Školní vzdělávací program si každá škola vytváří sama na základě Rámcového vzdělávacího programu a je vydáván ředitelem školy.

Obrázek č. 2: Systém kurikulárních dokumentů

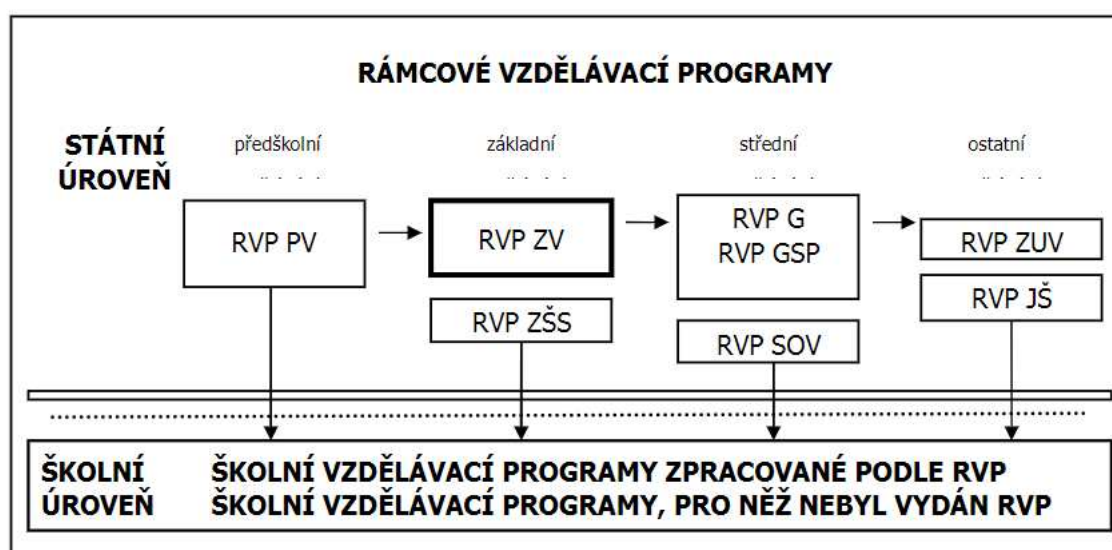

Schéma 1 – Systém kurikulárních dokumentů

Legenda: RVP PV – Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání; RVP ZV – Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání; RVP ZŠS – Rámcový vzdělávací program pro obor vzdělání základní škola speciální; RVP G – Rámcový vzdělávací program pro gymnázia; RVP GSP – Rámcový vzdělávací program pro gymnázia se sportovní přípravou; RVP DG – Rámcový vzdělávací program pro dvojjazyčná gymnázia; RVP SOV – Rámcové vzdělávací programy pro střední odborné vzdělávání; RVP ZUV – Rámcový vzdělávací program pro základní umělecké vzdělávání; RVP JŠ – Rámcový vzdělávací program pro jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky

Zdroj: www.msmt.cz

4.1. Rámcový vzdělávací program (RVP)

Rámcový vzdělávací program je hlavní kurikulární dokument, na jehož základu je tvořen školní vzdělávací program pro všechny typy škol. Setkáme se s RVP pro předškolní, základní, základní umělecké, gymnázia, střední odborné a speciální vzdělávání. V roce 2021 byl RVP upraven a aktualizován MŠMT (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy). RVP nám

stanovuje cíle, obsah, ale také délku a podmínky pro vzdělávání. Nezbytné je, aby odpovídalo nejnovějším poznatkům.

Pro nás je nejdůležitější RVP ZV (Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělání), který je rozdělen do devíti vzdělávacích oblastí. Každá vzdělávací oblast je pak tvořena vzdělávacími obory. Tělesná výchova spadá do oblasti „Člověk a zdraví“ společně s výchovou ke zdraví.

4.2. Florbal v RVP ZV

Dle RVP ZV se na 2. stupni základních škol v rámci tělesné výchovy od žáka očekávají výstupy, které jsou rozděleny do třech oblastí. V souvislosti s výukou florbalu jsou to tyto očekávané výstupy.

V oblasti činnosti ovlivňující zdraví žák:

- *„aktivně vstupuje do organizace svého pohybového režimu, některé pohybové činnosti zařazuje pravidelně a s konkrétním účelem*
- *usiluje o zlepšení své tělesné zdatnosti; z nabídky zvolí vhodný rozvojový program*
- *samostatně se připraví před pohybovou činností a ukončí ji ve shodě s hlavní činností – zatěžovanými svaly “ (www.msmt.cz)*

V druhé oblasti, činnosti ovlivňující úroveň pohybových dovedností žák:

- *„zvládá v souladu s individuálními předpoklady osvojované pohybové dovednosti a tvořivě je aplikuje ve hře, soutěži, při rekreačních činnostech*
- *posoudí provedení osvojované pohybové činnosti, označí zjevné nedostatky a jejich možné příčiny“ (www.msmt.cz)*

Třetí oblastí je činnost podporující pohybové učení. Zde žák:

- *„užívá osvojované názvosloví na úrovni cvičence, rozhodčího, diváka, čtenáře novin a časopisů, uživatele internetu*
- *naplňuje ve školních podmínkách základní olympijské myšlenky – čestné soupeření, pomoc handicapovaným, respekt k opačnému pohlaví, ochranu přírody při sportu*
- *dohodne se na spolupráci i jednoduché taktice vedoucí k úspěchu družstva a dodržuje ji*

- rozlišuje a uplatňuje práva a povinnosti vyplývající z role hráče, rozhodčího, diváka, organizátora
- sleduje určené prvky pohybové činnosti a výkony, eviduje je a vyhodnotí
- zorganizuje samostatně i v týmu jednoduché turnaje, závody, turistické akce na úrovni školy; spolurozhoduje osvojované hry a soutěže
- zpracuje naměřená data a informace o pohybových aktivitách a podílí se na jejich prezentaci“ (www.msmt.cz)

Pro každou ze tří oblastí je také stanoveno učivo. V rámci činnosti ovlivňující zdraví, v souvislosti s florballem, je především důležité učivo prevence a korekce jednostranného zatížení a svalových dysbalancí. Nutno do výuky zapojit průpravné a kompenzační cvičení, která vyrovnají jednostranné zatížení těla např. při držení florbalové hole. Dále do této oblasti spadá učivo pro rozvoj ZOZ (zdravotně orientovanou zdatnost) a bezpečnost při pohybových činnostech.

V oblasti ovlivňující úroveň pohybových dovedností je při výuce florbalu důležité učivo pro sportovní hry, kde by se měli vyučující zabývat jednotlivými herními činnostmi jednotlivce, herními kombinacemi a systémy a zařazovat utkání podle pravidel pro žákovské kategorie.

Činnost podporující pohybové učení je pak třetí, poslední oblast, ve které je hlavní komunikace v TV a organizace prostoru a pohybových činností. V těchto případech by se mělo dbát na správné používání názvosloví, stanovených signálů a povelů.

5. Didaktika tělesné výchovy

5.1. Tělesná výchova

Tělesnou výchovu můžeme chápat jako výchovnou a vzdělávací činnost, která působí na náš tělesný vývoj. Veškerá pohybová aktivita zvyšuje naše zdraví, zdatnost a výkonnost. Na základních školách máme tělesnou výchovu jako povinný předmět. Nejčastěji se na školách setkáme s hodinovou dotací 2 x 45 minut týdně. Náplň tělesné výchovy je tvořena podle ŠVP (školního vzdělávacího programu), který si každá škola vytváří na základě RVP (rámcového vzdělávacího programu).

Podle Vilímové (2009) je úkolem TV osvojit a zdokonalit pohybové dovednosti, rozvíjet kondiční a koordinační schopnosti a získat vědomosti o sportu. Kromě úkolů tělesné výchovy rozlišuje i cíle. Těmi jsou:

- výchovné a vzdělávací cíle
- formální cíl (organizační)
- diagnostický cíl (zjištění tělesného a psychického stavu žáka)
- zdravotní cíl (rozvoj psychické a fyzické zdatnosti žáka)
- psychologický cíl (odreagování žáků)
- přípravný cíl (přípravit žáky na zatížení) (Vilímová, 2009).

5.2. Didaktika tělesné výchovy

Samotný termín didaktik je odvozen z řeckých slov *didaktikos* (poučující) a *didasko* (učím). Jako první tento pojem použil německý pedagog Ratke. O rozšíření didaktiky u nás se zasloužil J. A. Komenský, který ji chápal jako „umění vyučovat“. Definice tohoto pojmu se s dobou neustále mění. Původní význam slova zahrnovalo všechno vědění o výchově. Dnes se můžeme setkat s různými definicemi. Jedna z nich je od Koláře, který píše o didaktice: „*vymezuje se jako teorie vzdělávání a vyučování. Zabývá se problematikou vzdělávacích obsahů, které se jakožto výsledky společensko-historické zkušenosti lidstva stávají v procesu vyučování individuálním vybavením žáků. Zabývá se zároveň procesem, který charakterizuje činnosti učitele a žáků a v níž si žáci tento obsah osvojují, tedy vyučováním a učením.*“ (Kolář, 2012, s. 37)

Didaktika tělesné výchovy patří k pedagogickým vědním disciplínám, ovšem vzhledem k jejímu obsahu bychom ji mohli zařadit i ke kinantropologii. Můžeme ji chápat ve dvou smyslech. Zaprvé jako akademickou vědní disciplínu a zadruhé jako studijní předmět. (Rychtecký, 2000) *„Předmětem zkoumání didaktiky tělesné výchovy jsou zákonitosti pedagogického procesu v tělesné výchově, které označujeme jako tělovýchovný proces. ... V současnosti považujeme tělovýchovný proces za komplexní jev, za systém skládajících se z určitých prvků, které tvoří jeho strukturu a mezi nimiž existují složité vzájemné vztahy, které v dynamice působení ovlivňují tělesný, funkční, motorický a psychický vývoj člověka a jeho chování. Mezi základní prvky tělovýchovného procesu zařazujeme objektivní a subjektivní činitele – pedagoga, žáka, obsah a podmínky.“* (Sýkora, 1985, s. 9)

5.3. Didaktika florbalu na školách

Při výuce florbalu se mohou uplatňovat dva modely, technický a taktický. Technický model je model, kde je nácvik jednotlivých herních činností prováděn předem stanovenými podmínkami. Atraktivita tohoto modelu u dětí časem klesá. Děti mají spíše zájem o hru, proto technický model nahrazuje model taktický. Taktický model je charakteristický tím, že se do výuky zapojuje samotná hra a její alternativy. Žáci se učí hru samotnou hrou. (Kysel, 2012)

Aby žáci pochopili hru, je nutné, aby vyučující neustále dbal na dodržování pravidel. Pokud například při hře dojde k nesportovnímu chování, je důležité takové chování potrestat adekvátním trestem, aby se neopakovalo. (Hrabinec, 2017)

Jelikož se mnoho žáku na druhém stupni s florbalem setkává poprvé v životě, musí vyučující klást velký důraz na správné držení hole a postavení. Při nácviku herních činností jednotlivce musí pořádkem kontrolovat a opravovat žáky tak, aby nedošlo ke špatnému vstěpení dovednosti.

Samotná hra ve výuce ovšem nestačí. Do výuky je třeba zapojovat některá průpravná cvičení. Pokorný (2019) ve své knize uvádí řadu cvičení vhodných pro žáky druhého stupně. Tyto průpravná cvičení jsou cvičení formou hry, které jsou u mnoha dětí oblíbenější než samotný nácvik jednotlivých herních činností. V knize nalezneme soutěže a hry pro nácvik střelby, přihrávek, ale i samotného bránění.

6. Starší školní věk

Starší školní věk neboli pubescence je první fází dospívání. Ohraničení této věkové kategorie je přibližně od 11. do 15. rok. V tomto období dochází u dítěte k velkým tělesným, psychickým i sociálním změnám. „*Průběh dospívání je závislý na konkrétních kulturních a společenských podmínkách, z nichž vyplývají požadavky a očekávání společnosti ve vztahu k dospívajícím. Dospívání je období hledání a přehodnocování, v němž má jedinec zvládnout proměnu sebe sama i vztahů s jinými lidmi a dosáhnout přijatelného sociálního postavení.*“ (Vágnerová, 2022, s. 42)

6.1. Tělesný vývoj

Nejviditelnějšími změnami v dospívání jsou právě změny biologické neboli tělesné. Z dítěte se pomalou přeměnou stává dospělý člověk. Typické pro toto období je růst postavy nebo objevování se sekundárních pohlavních znaků. Změna proporcí těla u dívek nastává o něco dříve než u chlapců.

Charakteristické změny u dívek jsou:

- vývoj mléčné žlázy a růst poprsí
- pubické a axiliární ochlupení
- první menstruace

Charakteristické změny u chlapců:

- růst svalů
- zvětšení penisu a objemu varlat
- růst vousů, pubické a axiliární ochlupení
- rozvoj hrtanu a následná mutace hlasu.

Tělesný vývoj v průběhu puberty může být narušen. Nedostatečná výživa, nadměrná tělesná zátěž nebo psychosociální vliv může vývoj zpomalit. Příkladem může být mentální anorexie, což je porucha příjmu potravy, která je častou příčinou narušení hormonální regulace a u dívek může způsobit výpadek menstruace. (Vágnerová, 2022)

6.2. Psychický vývoj

Psychický vývoj v období pubescence je spojen s emoční labilitou, a to především kvůli hormonálním změnám. V tomto věku jsou dospívající více přecitlivělí a jejich nálada se může neustále měnit. „*Emoční instabilita, časté a nápadné změny nálad, zejména směrem k negativním rozladám, impulzivita jednání, nestálost a nepředvídatelnost reakcí a postojů skutečně dospívání často doprovázejí*“ (Langmeier, 2006, s. 147)

Podle Rychteckého (2000) je toto období klíčové pro vývoj psychiky. Jedinci se rozvíjí paměť a abstraktní myšlení, které ovlivňuje dospívajícího v jeho životě. V této fázi se zrychluje učení. Na pubescenty má pozitivní vliv veškerá sportovní aktivita. Podle některých výzkumů bylo zjištěno, že sportující jedinec má méně studijních problémů.

6.3. Sociální vývoj

Pro sociální vývoj jsou podstatné sociální skupiny, ve kterých se jedinec nachází. Těmi jsou například rodina, kamarádi nebo škola. Během dospívání se zásadně mění pohled na druhé lidi. V této fázi vývoje bývá veškerá komunikace s dospělými, především rodiči, ohrožena konfliktem a nepochopením. Proto častou oporou najdou spíše u vrstevníků než u dospělých. Ve školním prostředí nebo na tréninku je hlavní, aby učitel či trenér zaujal spíše roli staršího, zkušenějšího mentora, který mu bude oporou a rádcem.

Mladší i starší školní věk je také období, kdy dítě začíná jevit zájem o kulturní i sportovní akce. Tyto aktivity mohou pomoci v rozvoji sociálních dovedností, jako je například spolupráce, komunikace nebo také fair play. Proto by děti měly být podporovány v jakémkoliv sportu, o který mají zájem.

Celkově můžeme říci, že toto období je důležitou součástí vývoje dítěte, které ovlivňuje nejen schopnosti navazovat vztahy, pracovat nebo fungovat v různých sociálních situacích, ale také jeho budoucí tělesné a psychické zdraví.

VÝZKUMNÁ ČÁST PRÁCE

7. Cíle a úkoly práce, výzkumné otázky

7.1. Cíle práce

Hlavním cílem této bakalářské práce je zanalyzovat výuku florbalu v hodinách tělesné výchovy na druhém stupni základních škol na Orlicko-Ústecku. Na základě hlavního cíle jsem si stanovila dílčí cíle.

Dílčí cíle:

1. Zjistit rozsah výuky florbalu v rámci tělesné výchovy na vybraných školách.
2. Zjistit způsob výuky florbalu, zda je vyučován v blocích či v průběhu školního roku.
3. Zjistit, zda školy mají dostatečné materiální podmínky pro výuku florbalu a porovnat vybavení škol z pohledu velikosti sídla.
4. Zjistit obsah výuky florbalu, které herní činnosti jednotlivce a které herní kombinace učitelé nejčastěji zapojují do výuky.
5. Zjistit, zda jsou žáci během výuky florbalu seznámeni se základními pravidly.
6. Zjistit, zda je florbal oblíbeným sportem u žáků i učitelů.
7. Zjistit, zda se školy účastní florbalových turnajů a zda je i pořádají.
8. Zjistit, zda na školách probíhá výuka v zájmových kroužcích zaměřených na florbal.

7.2. Úkoly práce

- stanovit si cíle práce
- prostudovat a zpracovat odbornou literaturu
- sestavit dotazník pro vyučující tělesné výchovy
- rozeslat dotazníky na vybrané základní školy
- zpracovat data z dotazníků
- porovnat výsledky s podobnými výzkumy
- vyvodit závěry

7.3. Výzkumné otázky

1. Jaký je rozsah výuky florbalu v rámci tělesné výchovy na základních školách?
2. Jakým způsobem je florbal vyučován? Je vyučován v souvislých blocích nebo je výuka rozložena do celého školního roku?
3. Mají základní školy na Orlicko-Ústecku dostatečné materiální podmínky pro výuku florbalu? Jsou lépe vybavené školy ve větších městech?
4. Zařazují učitelé do výuky jednotlivé herní činnosti jednotlivce a herní kombinace, které jsou ty nejčastější?
5. Jsou žáci základních škol informováni o základních pravidlech florbalu?
6. Je florbal oblíbeným sportem u žáků a vyučují jej učitelé rádi?
7. Účastní se základní školy na Orlicko-Ústecku florbalových turnajů? Kolik z dotázaných škol pořádá florbalové turnaje?
8. Probíhá na dotázaných základních školách výuka v zájmových kroužcích zaměřených na florbal?

8. Metodika práce

8.1. Použitá metoda

Pro výzkumnou část jsem si zvolila kvantitativní formu výzkumu, a to v podobě dotazníkového šetření. Na základě poznatků z teoretické části jsem sestavila dotazník s 19 otázkami. Dvě otázky jsou otevřené, zbytek uzavřený s výběrem možností. U otázek týkajících se analýzy výuky měli učitelé možnost dopsat jinou, vlastní odpověď.

Dotazník je rozdělen do čtyř hlavních částí. První část se zaměřuje na obecné informace, ve druhé části jsou otázky týkající se materiálního vybavení škol. Třetí část je část, která analyzuje samotnou výuku. Do této části jsem zařadila otázky zabývající se výukou. Učitelé vždy vybírali z možností, případně mohli dopsat, co do výuky dále zařazují. Poslední, čtvrtá část se soustředí na oblíbenost florbalu a florbalové turnaje na školách.

8.2. Charakteristiky výzkumného souboru

Celkem jsem oslovila 30 základních škol na Orlicko-Ústecku. Mezi oslovenými školami byly pouze základní školy s druhým stupněm. Nebyly zde speciální základní školy, základní umělecké školy ani základní školy zaměřené na sport či jazyky. Úkolem bylo oslovit základní školy z větších měst, ale i z vesnic.

Dotazník vyplňovali vyučující tělesné výchovy, kteří vyučují TV na druhém stupni ZŠ. Dotazníky mi vyplnilo 43 vyučujících z 24 základních škol. Z toho 17 žen a 26 mužů. Dva dotazníky jsem do výzkumu nezařadila, neboť učitelé uvedli, že florbal v rámci tělesné výchovy nevyučují. Průměr praxe všech respondentů činí 14,77 let.

8.3. Sběr a analýza dat

V lednu a únoru jsem kontaktovala ředitele základních škol na Orlicko-Ústecku. Pomocí emailu jsem rozeslala dotazníky, na které mi anonymně odpovídali vyučující tělesné výchovy. V první vlně mi na emailovou adresu odpovědělo 19 vyučujících z 12 škol. Po měsíci jsem znovu kontaktovala ředitele škol a získala odpovědi od dalších 15 vyučujících ze 7 škol. Školy,

které neodpověděly ani tentokrát, jsem zkusila kontaktovat potřetí a získala tak dalších 9 vyplněných dotazníků z 5 škol.

Z oslovených škol mi celkem odpovědělo 43 učitelů tělesné výchovy z 24 základních škol. 6 základních škol mi neodpovědělo ani na třetí email. Dva vyplněné dotazníky jsem do výzkumu nezařadila, neboť učitelé v dotazníku uvedli, že florbal vyučují pouze v rámci florbalového kroužku, nikoli v hodinách tělesné výchovy.

Výsledky dotazníků jsem zaznamenávala do Excelu, ve kterém jsem následně vytvářela grafy a tabulky pro snadnější vyhodnocení a vizualizaci dat. Kromě samotného zaznamenávání dat jsem také prováděla jejich analýzu a srovnávala výsledky mezi jednotlivci a školami.

9. Výsledky práce

Výsledky dotazníkového šetření jsem zaznamenávala do grafů. V rámci přehlednosti interpretovaných výsledků jsem k některým grafům uvedla výsledky v tabulkách, a to z důvodu lepší přehlednosti a úspory rozsahu práce.

9.1. První část dotazníku

První část dotazníku se zaměřila na obecné otázky týkající se vyučujícího a organizace výuky. Tento úvodní průzkum měl za cíl získat základní informace o organizaci a rozložení výuky na vybraných školách. Respondenti byli například dotazováni na počet hodin věnovaných florbalu.

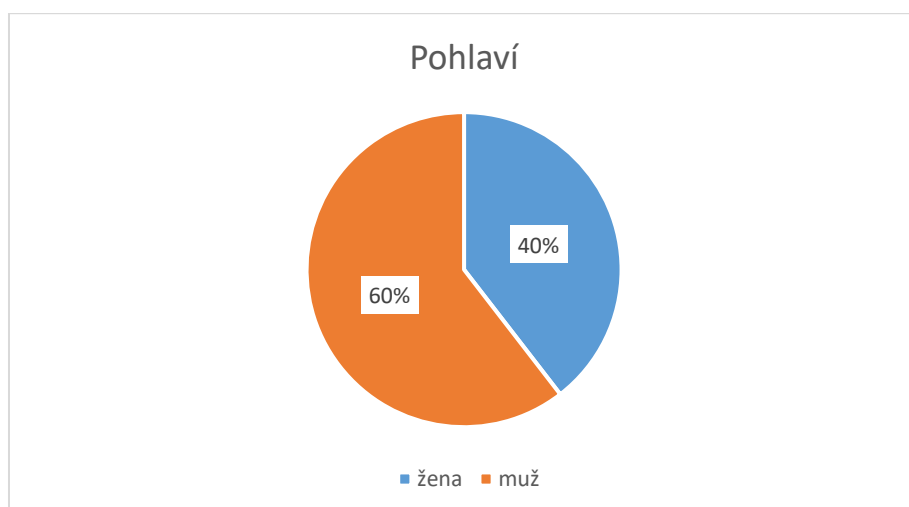
Jste muž nebo žena?

Tabulka č. 1: Podíl zúčastněných ve výzkumu

	absolutní četnost	relativní četnost
muž	26	60 %
žena	17	40 %
celkem	43	100 %

Zdroj: vlastní

Graf č. 1: Pohlaví dotazovaných

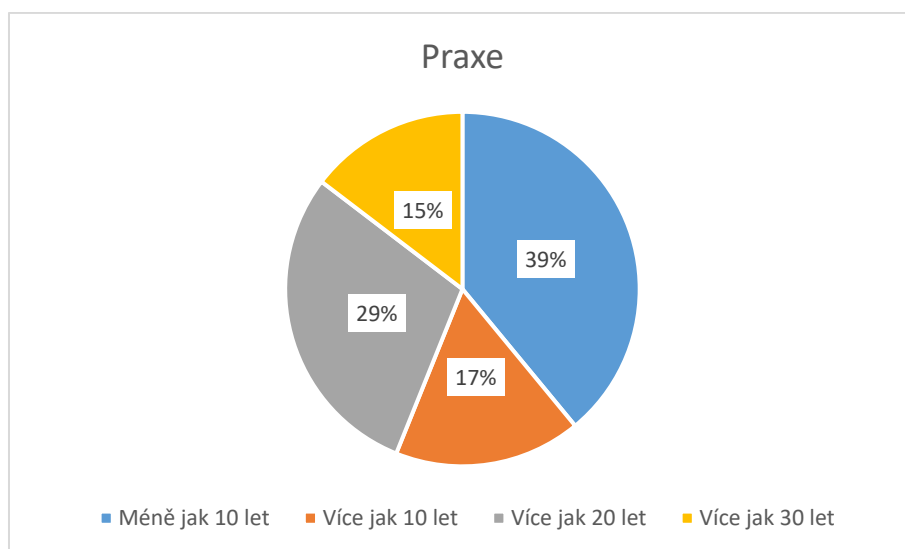

Zdroj: vlastní

První otázka zjišťovala, kolik žen a mužů se do výzkumu zapojilo. Odpovědi se mi dostalo celkem od 43 vyučujících tělesné výchovy. Do výzkumu se zapojilo celkem 17 žen a 26 mužů. Dva vyučující v dotazníku uvedli, že florbal v rámci tělesné výchovy nevyučují. Jejich odpovědi jsem v dalších otázkách nezaznamenávala.

Kolik let vyučujete tělesnou výchovu?

Graf č. 2: Praxe dotazovaných

Zdroj: vlastní

Průměr praxe všech respondentů činí 14,77 let. Pro lepší zaznamenání jsem data rozdělila do čtyř skupin: praxe méně jak 10 let, více jak 10, více jak 20 let a více jak 30 let. Nejvíce se mi dostalo odpovědí od vyučujících, jejichž praxe činí méně jak 10 let. Těchto respondentů bylo 16.

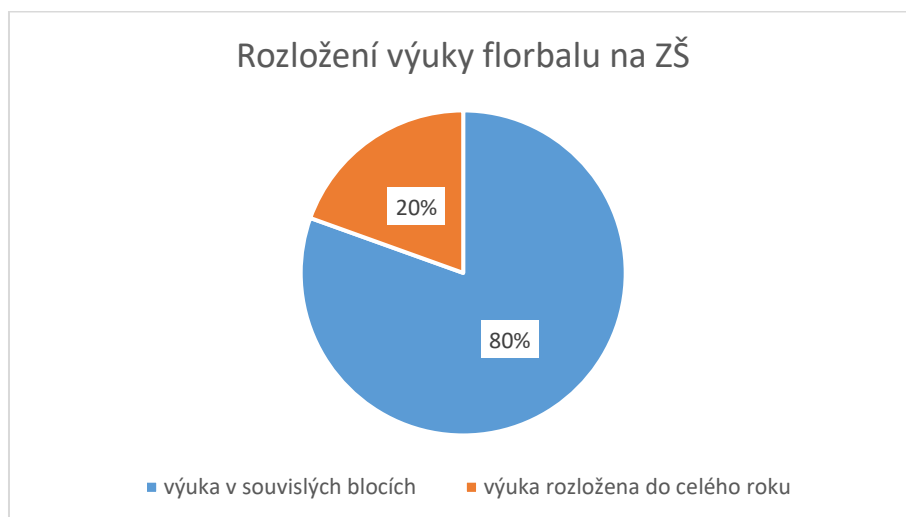
Vyučujete florbal v souvislých blocích, nebo je výuka rozložená do celého roku?

Tabulka č. 2: Rozložení výuky florbalu na ZŠ

	absolutní četnost	relativní četnost
výuka v blocích	33	80 %
výuka rozložená	8	20 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Graf č. 3: Rozložení výuky florbalu na ZŠ

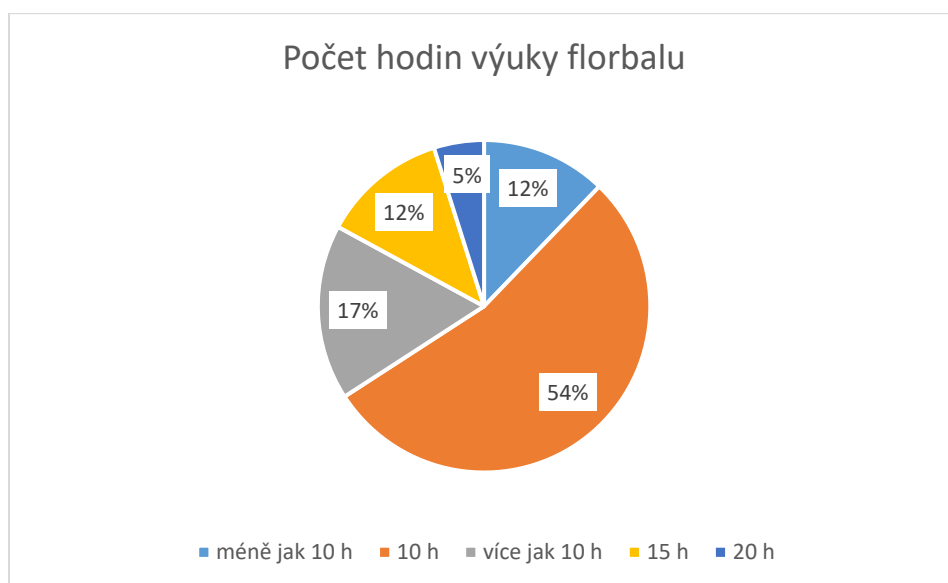

Zdroj: vlastní

Touto otázkou jsem se snažila zjistit, zda učitelé florbal vyučují v blocích, nebo je výuka rozložená do celého školního roku. Ze 41 respondentů odpovědělo 33 vyučujících, že florbal vyučuje v blocích. Zbylých 8 vyučujících výuku florbalu rozkládá do celého roku.

Kolik hodin během školního roku věnujete výuce florbalu?

Graf č. 4: Počet hodin výuky florbalu

Zdroj: vlastní

Poslední otázka první části měla za cíl zjistit, kolik času učitelé věnují výuce florbalu během školního roku. Průměrně věnují učitelé florbalu 11, 15 hodin za rok. Nejčastější odpovědí bylo 10 hodin, tuto možnost zvolilo celkem 22 vyučujících. 5 učitelů uvedlo, že florbalu věnují 15 hodin za rok. 2 vyučující uvedli, že florbal vyučují dokonce 20 hodin. Pro lepší zaznamenání do grafu jsem opět odpovědi rozdělila do 5 skupin: méně jak 10 hodin, 10 hodin, více jak 10 hodin, 15 hodin, 20 hodin.

9.2. Druhá část dotazníku

Druhá část dotazníku byla zaměřena na zjištění informací o materiálním vybavením na vybraných základních školách. Tento průzkum měl za úkol shromáždit data o dostupnosti a kvalitě sportovního vybavení, jako jsou například florbalové hole, míčky, mantinely nebo branky.

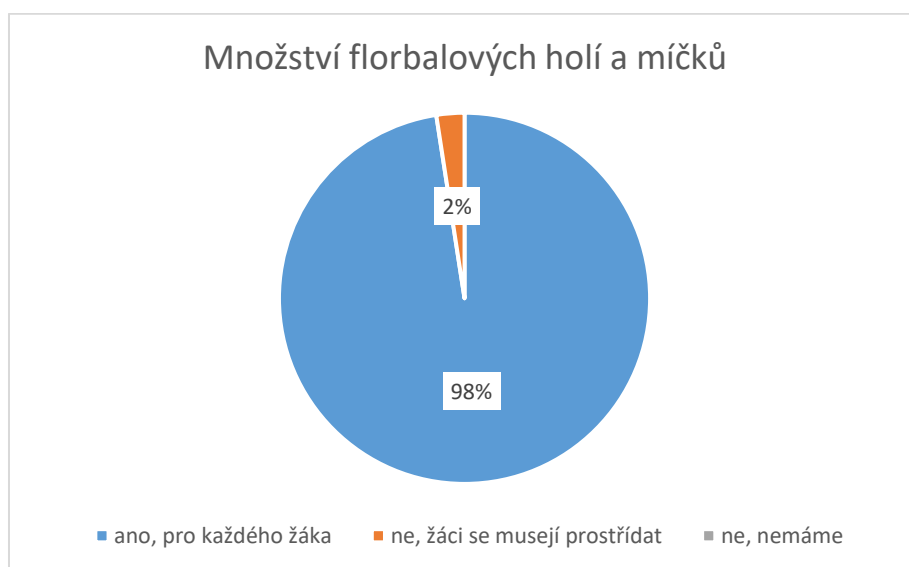
Máte k dispozici dostatečné množství florbalových holí a míčků?

Tabulka č. 3: Množství florbalových holí a míčků na ZŠ

	absolutní četnost	relativní četnost
ano, pro každého žáka	40	98 %
ne, žáci se musejí prostrídat	1	2 %
ne, nemáme	0	0 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Graf č. 5: Množství florbalových holí a míčků na ZŠ

Zdroj: vlastní

40 vyučujících odpovědělo, že jejich škola má pro každého žáka florbalovou hůl a míček. Pouze jeden vyučující uvedl, že se žáci v hodině musejí prostrídat, ovšem k odpovědi dodal, že záleží na počtu dětí ve skupině.

Z odpovědí je jasné, že 23 dotázaných základních škol má dostatečné množství florbalových holí a míčků. Pouze v jedné škole se stává, že si žáci musejí prostrídat vybavení. Ovšem tento vyučující ke své odpovědi dodal, že záleží na počtu skupinu.

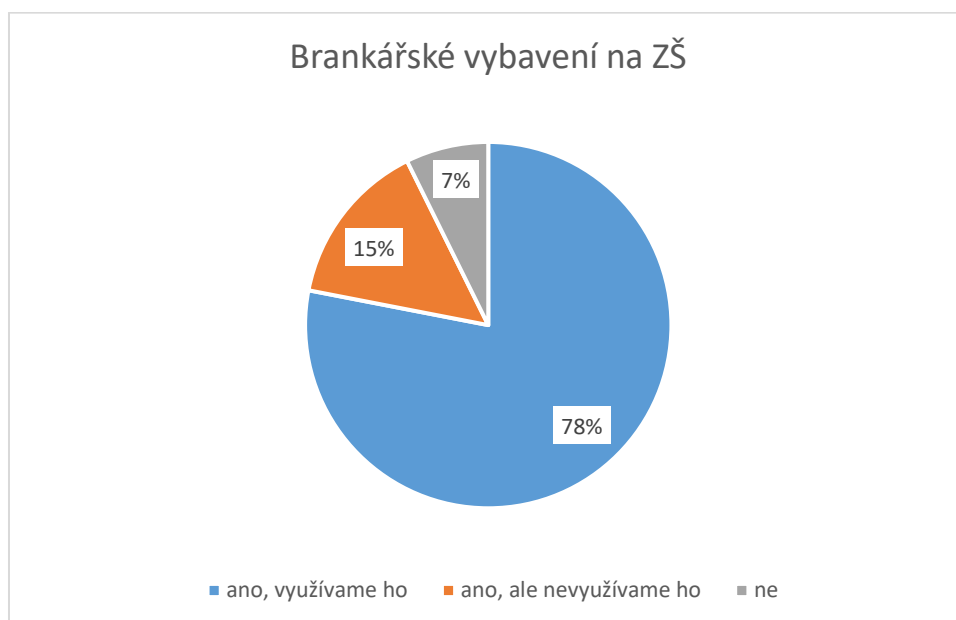
Máte k dispozici brankářské vybavení a využíváte ho?

Tabulka č. 4: Brankářské vybavení na ZŠ

	absolutní četnost	relativní četnost
ano, využíváme ho	32	78 %
ano, ale nevyužíváme ho	6	15 %
ne	3	7 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Graf č. 6: Brankářské vybavení na ZŠ

Zdroj: vlastní

V otázce, zda má vaše škola k dispozici brankářské vybavení, odpovědělo 38 vyučujících, že jejich škola vybavení pro brankáře má. Z toho 6 vyučujících odpovědělo, že jej nevyužívají. Důvodem, proč vyučující nevyužívají vstroj je, že do hodiny nezařazují činnost brankáře. Jeden vyučující dokonce uvedl, že vstroj nevyužívají proto, že si jí děvčata po klucích nechtějí oblékat.

Z výsledků dotazníkového šetření vyplynulo, že většina z dotazovaných škol, konkrétně 22, má k dispozici brankářské vybavení. Na druhé straně pouze dvě školy ho nemají.

Máte k dispozici branky a využíváte je?

Tabulka č. 5: Branky na ZŠ

	absolutní četnost	relativní četnost
ano, využíváme je	41	100 %
ano, ale nevyužíváme je	0	0 %
ne	0	0 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Překvapivého výsledku jsme dosáhli v otázce zabývající se brankami. Zde všichni respondenti uvedli, že jejich škola branky pro florbal má a jsou v hodinách tělesné výchovy využívány. To považuji za velmi pozitivní zjištění.

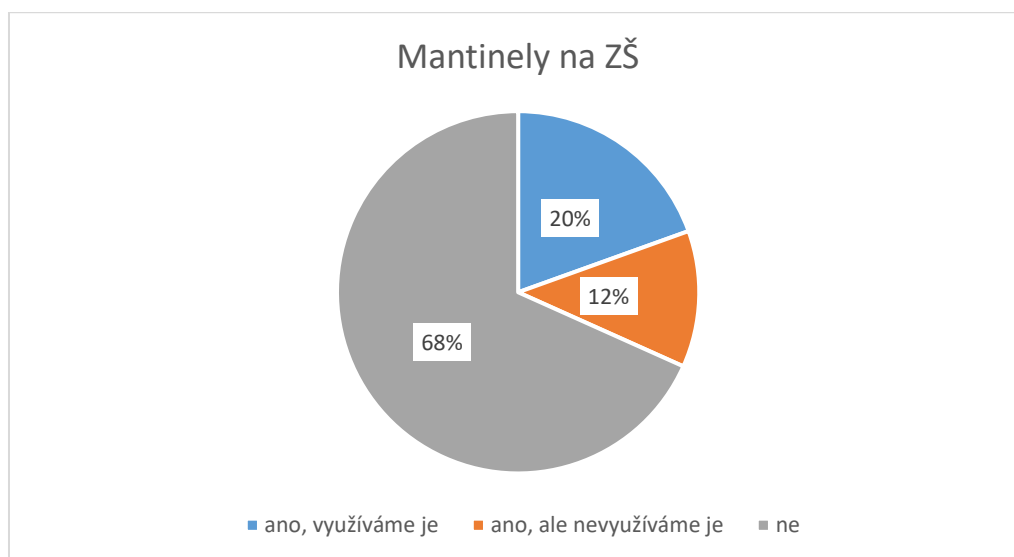
Máte k dispozici mantinely a využíváte je?

Tabulka č. 6: Mantinely na ZŠ

	absolutní četnost	relativní četnost
ano, využíváme ho	8	20 %
ano, ale nevyužíváme ho	5	12 %
ne	28	68 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Graf č. 7: Mantinely na ZŠ

Zdroj: vlastní

V této otázce jsem se snažila zjistit, kolik základních škol na Orlicko-Ústecku má k dispozici pro výuky florbalu mantinely. Z dotázaných mi odpovědělo 13 vyučujících, kteří uvedli, že jejich škola mantinely má, 5 z nich je ale nevyužívá. Důvodem, proč mantinely nejsou do výuky v těchto školách zařazovány je, že postavení mantinelů je velmi časově náročné. Zbýlých 28 vyučujících uvedlo, že jejich škola mantinely nemá.

Z výzkumu tak vyplynulo, že celkem 17 škol mantinely nemá vůbec a 7 škol ano.

9.3. Třetí část dotazníku

Třetí část dotazníku je ta nejdůležitější. Zde jsem se zaměřila na samotnou výuku. Pomocí sedmi otázek (šest otázek obsahovalo jednu podotázku, s možností výběru i dopsání jiné, vlastní odpovědi) jsem zjišťovala, co vyučující zapojují do výuky. V každé podotázce vyučující měli možnost zakroužkovat více odpovědí. Proto výsledky neodpovídají počtu zúčastněných ve výzkumu.

První čtyři otázky jsou zaměřené na herní činnosti jednotlivce. Zbýlé tři otázky se zabývají herními kombinacemi, činností brankáře a informovaností žáků o pravidlech florbalu.

Zabýváte se v hodinách TV správným držením hole?

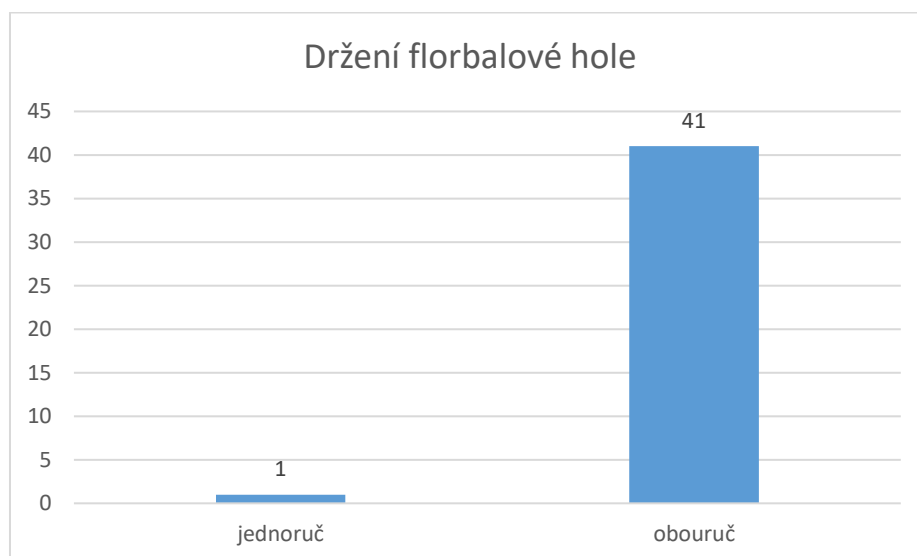
Tabulka č. 7: Počet vyučujících zapojujících správné držení florbalové hole ve výuce

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	41	100 %
ne	0	0 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

V rámci první otázky třetí části jsem se ptala vyučujících, zda zařazují do výuky držení florbalové hole. Výsledky ukázaly, že všichni respondenti uvedli ANO. To považuji za kladné zjištění, neboť správné držení florbalové hole je klíčové nejen pro efektivitu hry, ale i pro bezpečnost žáků. Je správné, že všichni vyučující kladou důraz na základní přípravu.

Graf č. 8: Způsoby držení florbalové hole

Zdroj: vlastní

Podotázkou k této otázce bylo, zda vyučující preferují ve výuce držení jednoruč nebo držení obouruč. I zde učitelé odpovídali jednoznačně. 40 vyučujících uvedlo, že ve výuce preferuje držení hokejky obouruč. Jeden vyučující uvedl, že ve výuce taktéž preferuje obouruč, ale u šikovnějších žáků se můžeme setkat i s držení jednoruč.

Zabýváte se v hodinách TV vedením míčku?

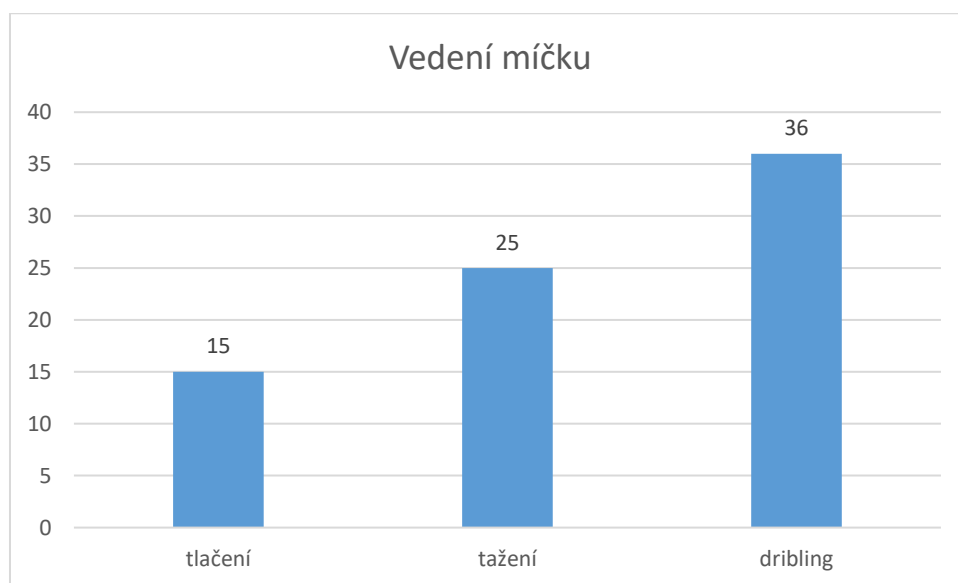
Tabulka č. 8: Počet vyučujících zapojující vedení míčku do výuky

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	41	100 %
ne	0	0 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Druhá otázka se zaměřovala na to, zda vyučující do svých výukových metod zařazují vedení míčku. Výsledky ukázaly, že všichni dotázaní vyučující zařazují vedení míčku do svých výukových plánů. Respondenti dále vybírali ze tří možností, které vedení preferují.

Graf č. 9: Způsoby vedení míčku

Zdroj: vlastní

V podotázce učitelé vybírali, které vedení míčku do výuky zařazují. Z výsledků je patrné, že vyučující preferují dribling. Tento způsob zvolilo 36 učitelů, a to pravděpodobně z důvodu obtížnosti. Dalším, častým způsobem bylo tažení, které vybralo 25 vyučujících. Nejméně učitelé do výuky zařazují tlačení, to zvolilo pouze 15 respondentů.

Zabýváte se v hodinách TV přihrávkami?

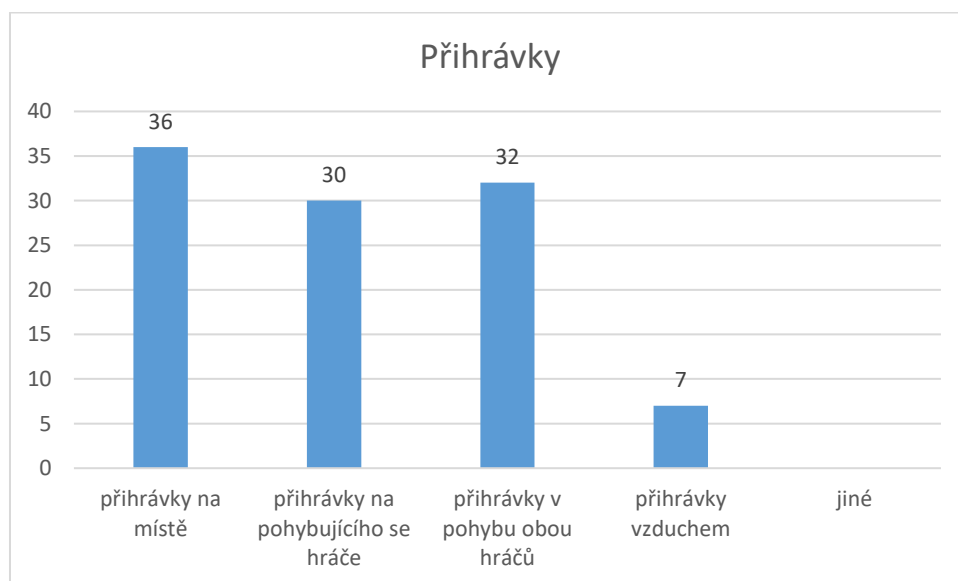
Tabulka č. 9: Počet vyučujících zapojující přihrávky do výuky

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	41	100 %
ne	0	0 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

V dotazníku se věnovala pozornost také tématu přihrávek. Tato herní činnost je klíčová pro rozvoj spolupráce mezi žáky. Všichni dotázaní učitelé potvrdili, že do svých výukových plánů zařazují trénink přihrávek. Někteří z nich uvedli, že trénink přihrávek patří k nejdůležitějším prvkům ve výuce.

Graf č. 10: Způsoby přihrávání

Zdroj: vlastní

Podotázka opět zjišťovala, které přihrávky dotazovaní nejčastěji zařazují do výuky. Přihrávky na místě byly nejčastější odpovědí. 36 vyučujících uvedlo, že se právě přihrávkami na místě zabývá. O trochu méně častými byly přihrávky na pohybujícího se hráče a v pohybu obou hráčů. Nejméně zařazovanými přihrávkami byly přihrávky vzduchem. Tuto možnost zařazuje pouze 7 vyučujících. Jiné možnosti vyučující nevedli.

Zabýváte se v hodinách TV střelbou na bránu?

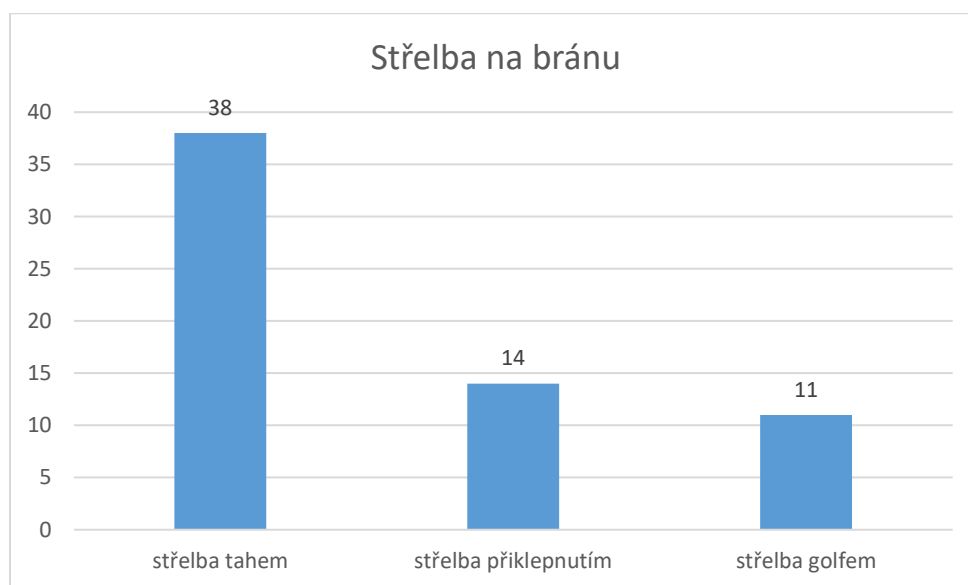
Tabulka č. 10: Počet vyučujících zapojujících střelbu na bránu do výuky

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	41	100 %
ne	0	0 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Čtvrtou, poslední otázkou, která se zabývala herní činností jednotlivce byla otázka týkající se střelby na bránu. Z výsledků dotazníku vyplynou, že všichni vyučující zařazují do výukového plánu střelbu na bránu pravidelně a věnují ji pozornost.

Graf č. 11: Způsoby střelby na bránu

Zdroj: vlastní

Střelba tahem, klade menší nárok na správné provedení, než střelba golfem či přiklepnutím. Proto bývá nejčastěji zařazována do výuky florbalu na základních školách. To se potvrdilo i v tomto výzkumu. 38 vyučujících zařazuje do výuky střelbu tahem. Pouze 14 vyučujících v dotazníku uvedlo, že se v hodině věnuje střelbě přiklepnutím a jenom jedna čtvrtina dotázaných uvedla možnost střelbu golfem.

Zabýváte se v hodinách TV herními kombinacemi?

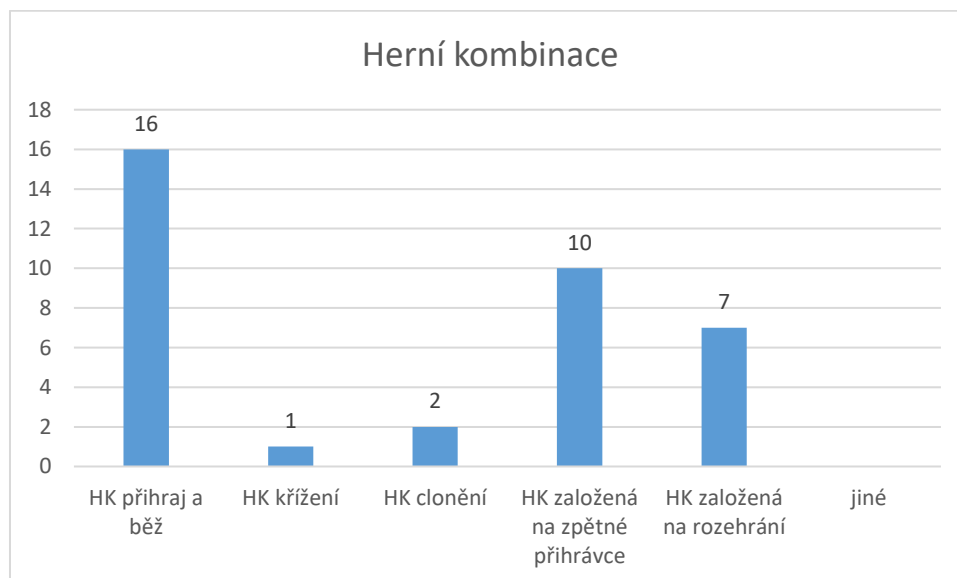
Tabulka č. 11: Počet vyučujících zapojujících HK do výuky

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	17	41 %
ne	24	59 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Herní kombinace jsou obtížnější herní činnosti, u kterých se předpokládá již předem dobře osvojené herní činnosti jednotlivce. I z tohoto důvodu je možné, proč nejsou tolik herní kombinace zařazovány do výuky florbalu na základních školách. Herní kombinace do výuky na ZŠ zařazuje pouze 17 dotázaných vyučujících. Více jak polovina vyučujících uvedlo, že do výuky HK nezařazuje.

Graf č. 12: Herní kombinace

Zdroj: vlastní

Ti, kteří odpověděli, že do výuky zařazují herní kombinace, následně vybírali z možností. Nejčastější zařazovanou herní kombinací je HK přihráj a běž, kterou zvolilo 16 dotázaných vyučujících. Druhou nejčastější HK je herní kombinace založená na zpětné přihrávce. Nejméně zařazované kombinace jsou křížení a clonění.

Zabýváte se v hodinách TV činností brankáře?

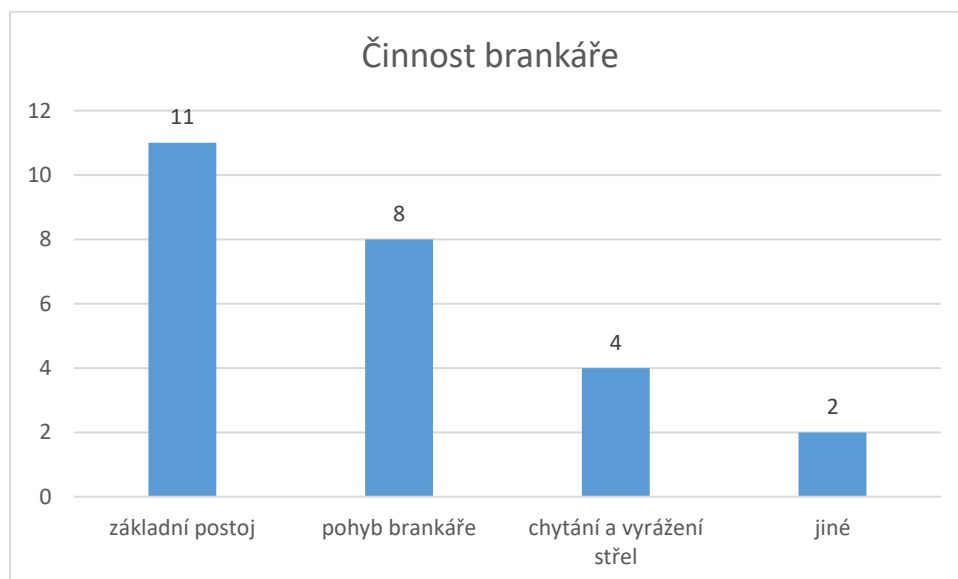
Tabulka č. 12: Počet vyučujících zabývajících se činností brankáře ve výuce

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	11	27 %
ne	30	73 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Cílem této otázky bylo zjistit, kolik vyučujících se při výuce florbalu zabývá činností brankáře. Pouze jedna čtvrtina vyučujících do výuky zařazuje činnost brankáře. Pravděpodobným důvodem bude nedostatek času a nezáměr ze strany žáků.

Graf č. 13: Činnost brankáře

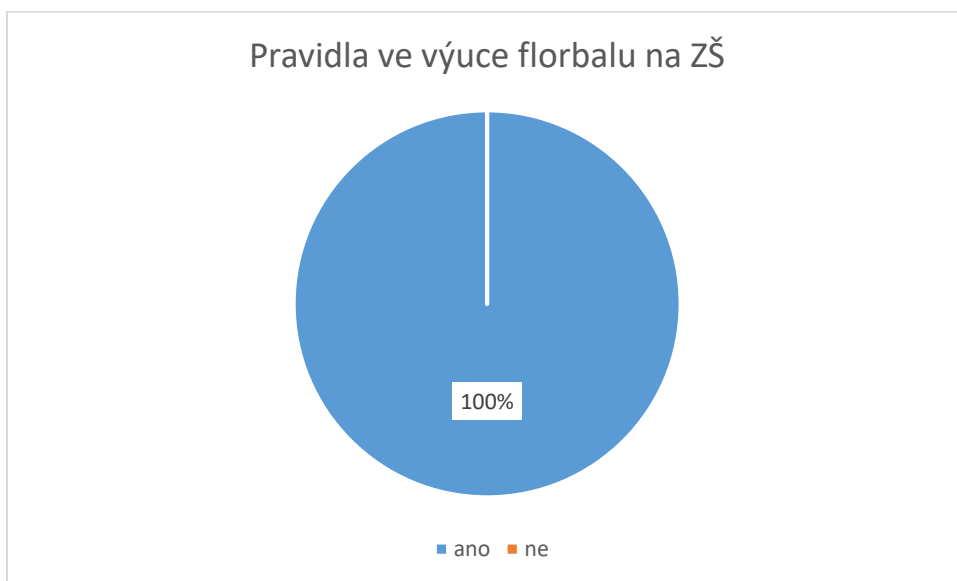

Zdroj: vlastní

Všichni dotázaní učitelé, kteří se ve výuce zabývají činností brankáře uvedli, že kladou důraz na základní postoj. 8 z nich v dotazníku uvedlo, že se zabývají pohyby brankáře a 4 z nich zapojuje i chytání a vyrážení střel. Dva vyučující uvedli, že do výuky také zařazují způsoby rozehrávání.

Zabýváte se v hodinách TV pravidly florbalu?

Graf č. 14: Pravidla florbalu ve výuce florbalu na ZŠ

Zdroj: vlastní

Florbal je jednoduchým sportem, ale bez znalostí jeho základních pravidel ho nelze hrát bez chyb. Poslední otázkou zkoumám, zda jsou žáci informováni o pravidlech během vyučování. V této části výzkumu jsme dosáhli kladných výsledků. Všech 41 respondentů uvedlo, že do výuky zapojují pravidla florbalu.

9.4. Čtvrtá část dotazníku

Poslední část dotazníku se zaměřovala na postoj dotazovaných k výuce florbalu a na jeho popularitě u žáků. Dále dotazník obsahoval otázky týkající se účasti a pořádání florbalových turnajů. V neposlední řadě jsme se respondentů ptali na to, zda mají žáci na jejich škole možnost docházet do florbalového kroužku. Výsledky této části mohou být důležité pro plánování a organizace sportovních akcí a kroužků na základních školách.

U některých otázek byly zaznamenávány odpovědi pouze za školu, nikoli od každého respondenta.

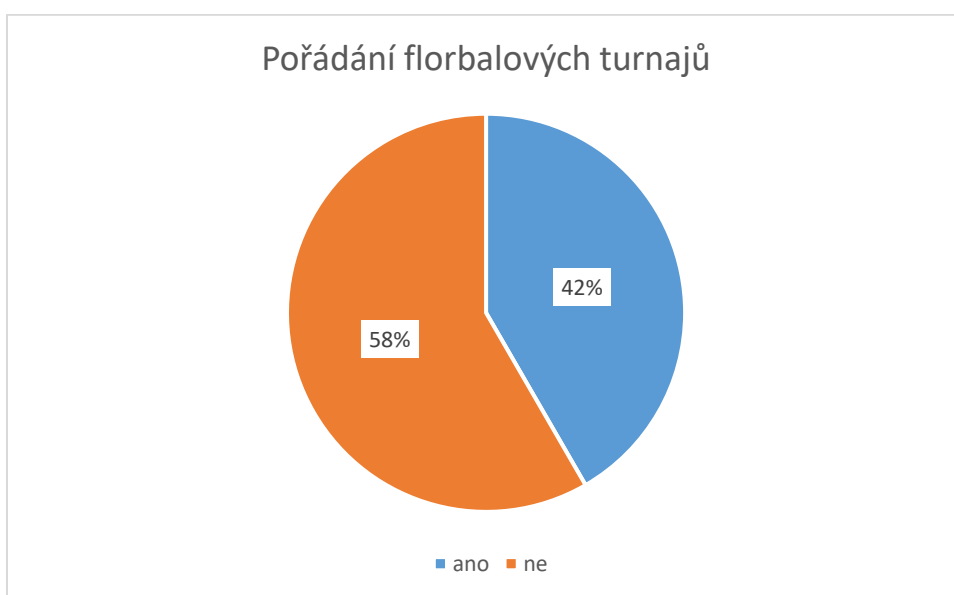
Pořádá vaše škola florbalové turnaje?

Tabulka č. 13: Počet škol, pořádajících florbalové turnaje

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	10	42 %
ne	14	58 %
celkem	24	100 %

Zdroj: vlastní

Graf č. 15: Pořádání florbalových turnajů na ZŠ

Zdroj: vlastní

V této a následujících dvou otázkách jsem zaznamenávala pouze odpovědi za školu, nikoli odpovědi všech vyučujících. V této otázce byly odpovědi poměrně vyrovnané. Z 24 dotázaných škol pořádá florbalové turnaje 10 základních škol. 14 škol uvedlo, že turnaje nepořádá.

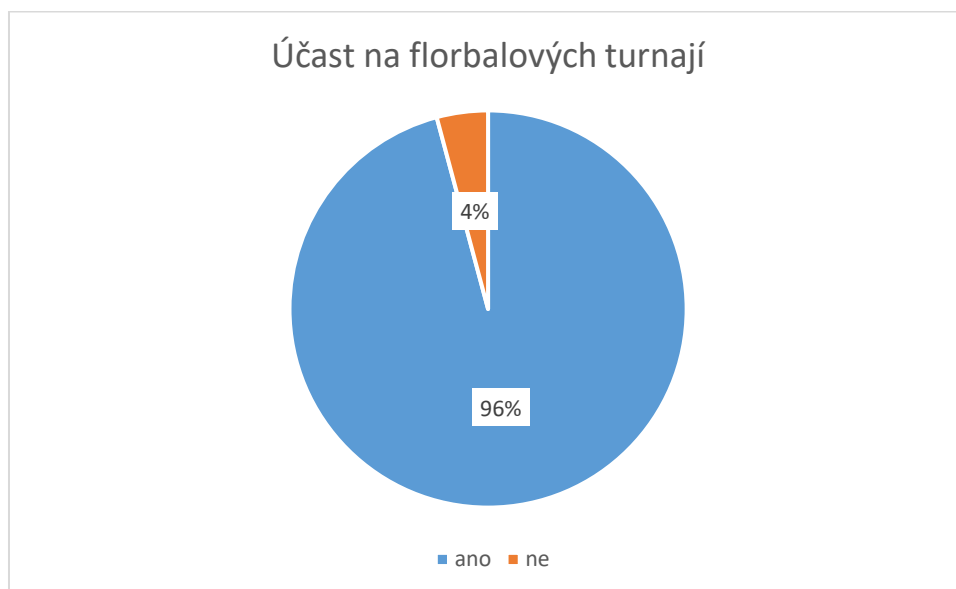
Účastní se vaše škola florbalových turnajů?

Tabulka č. 14: Počet škol, účastnících florbalový turnajů

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	23	96 %
ne	1	4 %
celkem	24	100 %

Zdroj: vlastní

Graf č. 16: Účast na florbalových turnajích

Zdroj: vlastní

Stejně jako v předchozí otázce, i zde jsem zaznamenávala odpovědi vždy za každou školu jednu. Z celkem 24 škol se soutěží účastní 23. Pouze jedna vyučující uvedla, že jejich škola se florbalových turnajů neúčastní, a to z důvodu malého zájmu o ně.

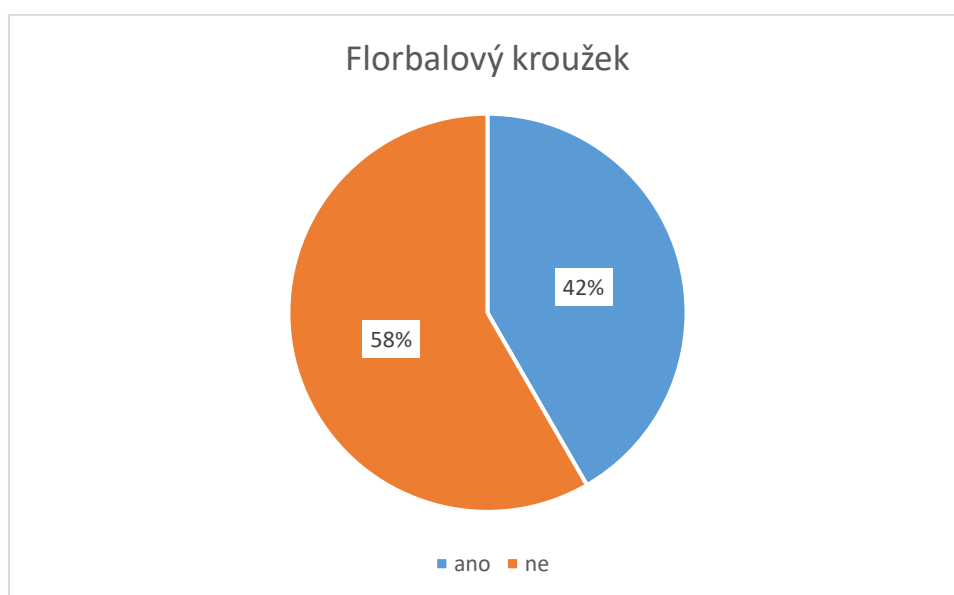
Má vaše škola florbalový kroužek?

Tabulka č. 15: Počet škol s florbalovým kroužkem

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	10	42 %
ne	14	58 %
celkem	24	100 %

Zdroj: vlastní

Graf č. 17: Florbalové kroužky

Zdroj: vlastní

I v této otázce jsem zaznamenala 24 odpovědí. Z dotázaných škol má pouze 10 základních škol florbalový kroužek pro své žáky.

Výsledky v této otázce se shodují s výsledky u otázky zabývající se pořádání florbalových kroužků. Po podrobnější analýze nebylo zjištěno, že tyto výsledky spolu souvisí. Tudíž není možno říci, že by školy, které pořádají soutěže ve florbalu, měly i pro své žáky florbalový kroužek.

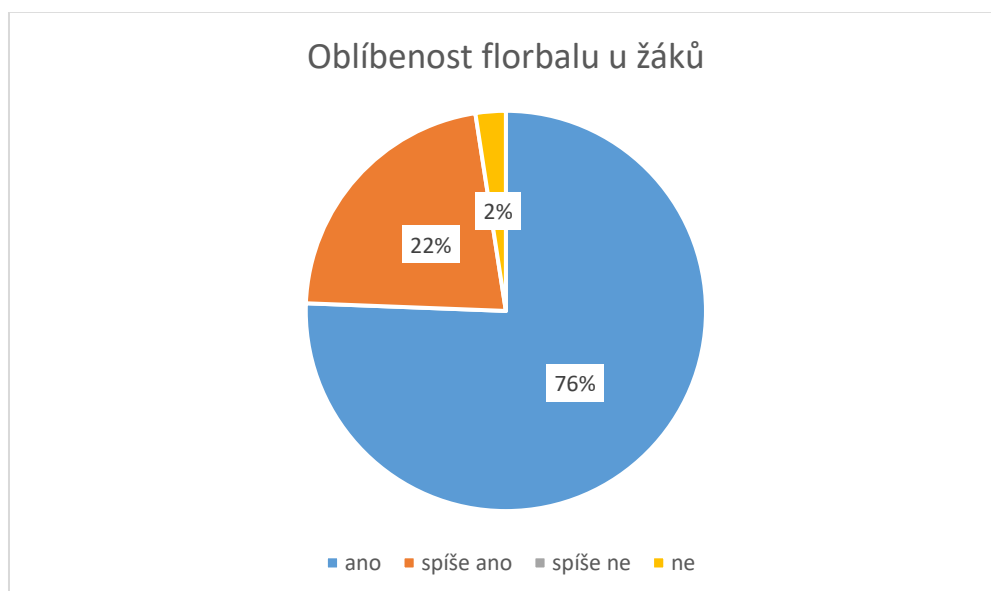
Je florbal u žáků v rámci TV oblíbeným sportem?

Tabulka č. 16: Podíl oblíbenosti florbalu u žáků

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	31	76 %
spíše ano	9	22 %
spíše ne	0	0 %
ne	1	2 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Graf č. 18: Oblíbenost florbalu u žáků na ZŠ

Zdroj: vlastní

Oblíbenost florbalu v dnešní době je poměrně velká, zvláště u žáků základních a středních škol. Touto otázkou můžeme oblíbenost florbalu jedinečně potvrdit. 40 dotázaných učitelů odpovědělo, že jejich žáci florbal rádi mají. Pouze jedna vyučující v dotazníku uvedla, že její žáci florbal vyloženě rádi nemají. Tato paní učitelka k otázce dodala, že vyučuje pouze děvčata, u kterých není florbal oblíbený.

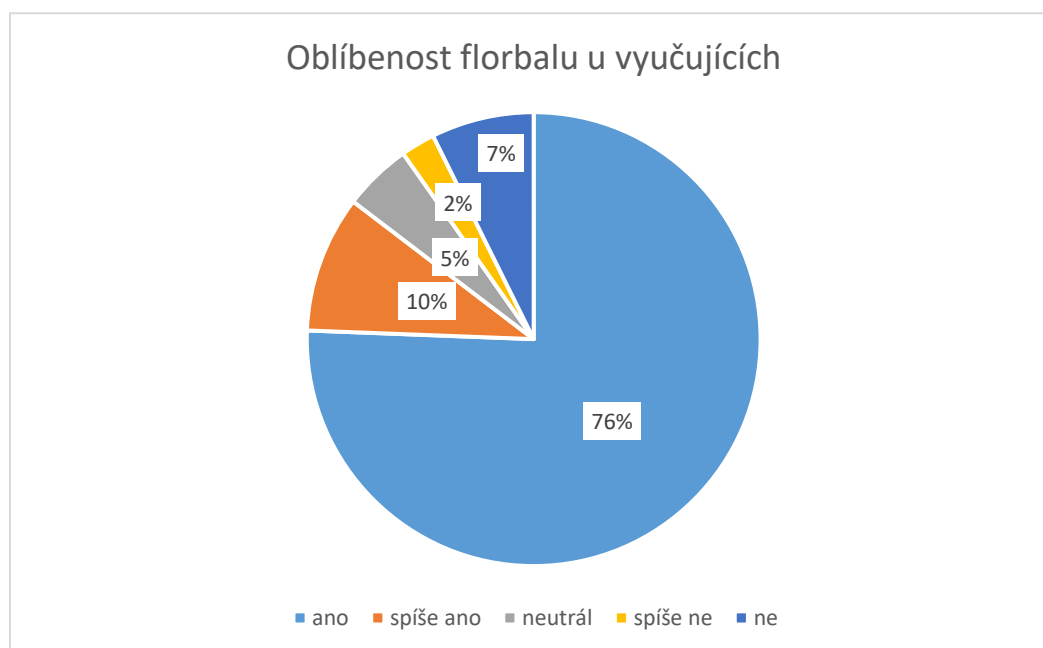
Vyučujete florbal rád/a?

Tabulka č. 17: Podíl oblíbenosti florbalu u vyučujících

	absolutní četnost	relativní četnost
ano	31	76 %
spíše ano	4	10 %
neutrál	2	5 %
spíše ne	1	2 %
ne	3	7 %
celkem	41	100 %

Zdroj: vlastní

Graf. č. 19: Oblíbenost florbalu u vyučujících

Zdroj: vlastní

Poslední otázkou v dotazníku jsem se ptala vyučujících na to, zda vyučují florbal rádi. 31 vyučujících odpovědělo ANO a 4 SPÍŠE ANO. 1 vyučující odpověděl SPÍŠE NE a 3 vyučující odpověděli NE, všechny tyto dotázaní byly ženy. Další dvě vyučující odpověděly, že k výuce florbalu mají neutrální vztah.

10. Diskuse

V diskusi bych ráda shrnula výsledky, ke kterým jsme došli a odpověděla na výzkumné otázky. Problémem, kterým jsme se v této bakalářské práci zabývali, byla výuka florbalu na základních školách. Hlavním cílem bylo zanalyzovat výuku florbalu. Pro výzkum jsem si zvolila základní školy na Orlicko-Ústecku, do kterých jsem prostřednictvím emailu rozeslala dotazníky pro pedagogy. Celkem jsem oslovila 30 základních škol. Z dotázaných škol jsem získala 41 kladně vyplněných dotazníků z 24 základních škol.

Otázky v dotazníku byly voleny tak, aby bylo možno po jejich analýze odpovědět na výzkumné otázky, které jsem si před samotným výzkumem stanovila. Celkem jsem si stanovila 8 výzkumných otázek, na které budu následně odpovídat.

- VO1: Jaký je rozsah výuky florbalu v rámci tělesné výchovy na základních školách?

Průměrně učitelé vyučují florbal 11,15 hodin za rok. Více jak polovina, konkrétně 54 %, respondentů uvedlo, že florbalu věnuje 10 vyučovacích hodin během roku. U 5 vyučujících bylo zjištěno, že florbal vyučuje méně jak 10 hodin. Z těchto 5 vyučujících byly 4 ženy, které také v dotazníku uvedly, že florbal rády nevyučují nebo mají k florbalu neutrální vztah.

- VO2: Jakým způsobem je florbal vyučován? Je vyučován v souvislých blocích nebo je výuka rozložena do celého školního roku?

Z výzkumu bylo zjištěno, že 80 % respondentů volí výuku v blocích. Pouze 20 % uvedlo, že florbal rozkládá do celého školního roku. V této části výzkumu shledávám nedostatek v tom, že jsem se v otázce nezaměřila na nižší a vyšší ročníky.

Výuka v blocích má výhody v tom, že jsou jednotlivé herní činnosti vyučovány postupně v kratším časovém rozestupu. Tuto výuku bych volila spíše u dětí 6. – 7. třídy, jež nemají tolik zkušeností se samotným florbalem. U žáků 8. – 9. tříd můžeme předpokládat již osvojené základní dovednosti, tudíž v těchto třídách může být volena rozložená výuka.

- VO3: Mají základní školy na Orlicko-Ústecku dostatečné materiální podmínky pro výuku florbalu? Jsou lépe vybavené školy ve větších městech?

Z odpovědí je patrné, že školy na Orlicko-Ústecku mají dostatek základního vybavení pro výuku florbalu. Na většině škol, kromě jedné, je pro každého žáka v hodině k dispozici florbalová hůl i míček. Co se týče brankářského vybavení, i zde má 22 škol k dispozici brankářské vybavení, pouze dvě školy uvedly, že vybavení pro brankáře nemají. U otázky, která zjišťovala brankářské vybavení na školách opět shledávám nedostatek v tom, že jsem se nezaměřila na jednotlivé prvky z vybavení. Školy, které uvedly, že brankářské vybavení nemají mohou například mít pouze brankářskou helmu nebo vestu. To ovšem ze špatně kladené otázky nemůžu zjistit. Dalšími otázkami jsem se v dotazníku zaměřila na branky a mantinely. Všechny školy, zapojené do výzkumu uvedly, že mají k dispozici branky. V otázce týkající se mantinelů uvedlo 17 škol, že mantinely nemá, což nepovažuji za velký nedostatek, neboť jsou do určité míry nahraditelné položenými lavičkami.

Z pohledu sídla školy nejsou viditelné rozdíly ve vybavení. Z výzkumu nevyplývalo, že by měly školy z větších měst a s větším počtem žáků lepší vybavení, jak školy z měst menší. Ovšem bylo zjištěno, že školy, které pořádají florbalové turnaje, mají mantinely.

- VO4: Zařazují učitelé do výuky jednotlivé herní činnosti jednotlivce a herní kombinace, které jsou ty nejčastější?

Z výzkumu vyplynulo, že vyučující na 2. stupni základních škol do výuky zařazují spíše jednodušší herní činnosti jednotlivce. Všichni vyučující uvedli, že ve výuce preferují držení hole obouruč, pouze jeden vyučující uvedl, že s šikovnějšími žáky přechází i na držení jednoruč. U otázky vedení míčku nejvíce učitelů zvolilo variantu „dribling“. Co se týče přihrávek, i zde vyučující zařazují do výuky ty jednodušší. Nejvíce učitelé vybírali možnost „přihrávky na místě“ a „přihrávky v pohybu obou hráčů“.

Herní kombinace v rámci tělesné výchovy na základních školách jsou zařazovány pouze u 17 vyučujících, 24 vyučujících uvedlo, že do výuky HK nezařazuje. Podobně jako u otázek týkajících se herních činností jednotlivce, i zde vyučující preferují ve výuce jednodušší cvičení. 16 vyučujících vybralo možnost „HK přihráj a běž“, 10 uvedlo možnost „HK založena na zpětné přihrávce“.

- VO5: Jsou žáci základních škol informováni o základních pravidlech florbalu?

Všech 41 vyučujících odpovědělo, že se při výuce s žáky zabývají pravidly. To považují za velmi důležité, neboť neznalost základních pravidel by vedla k nesprávnému pochopení hry a chybám během ní.

- VO6: Je florbal oblíbeným sportem u žáků a vyučují jej učitelé rádi?

U otázky, zda mají vaši žáci rádi florbal v hodinách TV vyučující odpovídali jednoznačně. Všichni respondenti se shodli na tom, že žáci mají florbal rádi. Pouze jedna vyučující v dotazníku uvedla, že její žáci florbal vyloženě rádi nemají. Tato paní učitelka k odpovědi dodala, že vyučuje pouze děvčata, u kterých florbal nepatří mezi oblíbené sporty.

Co se týče oblíbenosti florbalu u vyučujících i zde většina respondentů, konkrétně 35 uvedla, že florbal rádi mají a rádi ho vyučují. Pouze 4 ženy odpověděly, že florbal rády nevyučují a dvě uvedly, že k florbalu mají neutrální vztah.

- VO7: Účastní se základní školy na Orlicko-Ústecku florbalových turnajů? Kolik z dotázaných škol pořádá florbalové turnaje?

Co se týče účasti na florbalových turnajích, tak všichni respondenti odpověděli, že se jejich škola účastní. Pouze jedna vyučující odpověděla, že se jejich škola neúčastní žádných soutěží. Důvodem je malý zájem ze strany žáků.

Ve výzkumu jsem také zjišťovala, kolik škol na Orlicko-Ústecku pořádá florbalové turnaje. Bylo zjištěno, že 10 základních škol pořádá florbalové turnaje.

4 respondenti k otázce „pořádání florbalových turnajů“ dodali, že na jejich školách probíhá i tzv. „školní florbalová liga“, ve které proti sobě soutěží třídy. S tímto mám osobní zkušenost ze své střední školy, kde jsem studovala. Tuto myšlenku, školní florbalové ligy, považuji za skvělou možnost, jak přiblížit žákům skutečný florbalový zápas. Nejen že si vyzkouší, jak takový zápas doopravdy probíhá, ale také tato zkušenost může mít dobrou motivaci pro žáky, kteří zvažují, zda by se zapojili do florbalu i mimoškolně.

- VO8: Probíhá na dotázaných základních školách výuka v zájmových kroužcích zaměřených na florbal?

Bylo zjištěno, že z 24 škol má 10 škol florbalový kroužek pro své žáky. To opět potvrzuje to, že je florbal oblíbeným a žádaným sportem mezi žáky.

Zajímavostí je, že tato hodnota nijak nesouvisí s předchozí odpovědí. Z výzkumu nevyplývá, že by školy, které pořádají florbalové turnaje měly i florbalový kroužek pro své žáky.

Jak jsem výše zmínila, do výzkumu se zapojilo 24 základních škol ze 30 oslovených. Výsledky výzkumu by dosahovaly větších kvalit, kdyby dotazník zodpověděly všechny základní školy na Orlicko-Ústecku. Ovšem s tímto nedostatkem se dalo předem počítat.

Dále bych v této části práce také ráda porovнала výsledky jiných, podobných prací, které taktéž zkoumaly výuku a vybavení florbalu na základních školách. Barochová (2010) ve své bakalářské práci zkoumá vybavení a časovou dotaci výuky florbalu na 2. stupni ZŠ v Liberci. Ve výsledcích se shodujeme v: školy v Liberci mají kvalitní vybavení brankářské výstroje a dostatečné množství florbalových holí, oblíbenost florbalu je taktéž velmi vysoká. Naše výsledky se rozcházejí v: nedostatku míčků a špatná kvalita florbalových branek. Časová dotace v rámci tělesné výchovy také neodpovídá našemu zjištění. Barochová zjistila, že učitelé nejčastěji věnují florbalu méně jak 10 hodin za rok.

Riljak (2014) taktéž ve své práci řeší vybavení škol a výuku florbalu na základních školách v České Lípě. Ve výsledcích dosáhl podobného závěru, a to takového, že školy mají opět dobré vybavení pro výuku florbalu. Ve výzkumu se také zaměřil na účast škol na florbalových turnajích. Zde bylo zjištěno, že školy mají velkou snahu o zapojení se do nich.

K podobným výsledkům došel i Kučera (2014). Ten ve své bakalářské práci zjistil, že školy mají dostatek základního vybavení. Podobně, jako v našem výzkumu, i zde vyplynulo, že školy nedisponují mantinely, neboť jsou pro školy finančně velmi nákladné.

Pro porovnání jsem si ještě zvolila diplomovou práci od Grešlové (2016). Ta se ve své práci zaměřila na základní školy sídlící v hlavním městě Praha. Metodou dotazníkového šetření byly zjištěny tyto výsledky: materiální vybavení je na 64 % dotázaných škol dostatečné, florbal je vyučován z 84 % průběžně během školního věku, žáci jsou nedostatečně informováni o pravidlech florbalu. V porovnání s našim výzkumem byly zjištěny opačné výsledky. Školy mají

dostatek základního vybavení, výuka je vyučována převážně v blocích a informovanost žáků dle kantorů je také dostatečná.

Z výše uvedených poznatků vyplynulo, že školy v posledních deseti letech mají dostatek základního vybavení pro výuku florbalu. S některými výsledky se ovšem neshodujeme. Neshoda je pravděpodobně zapříčiněna časovým rozestupem jednotlivých výzkumů. Vzhledem k rozšíření a oblíbenosti florbalu předpokládám, že se školy snaží poskytnout svým žákům to nejlepší vzdělání právě v oblasti florbalu.

ZÁVĚR

Cílem této bakalářské práce bylo zanalyzovat výuku florbalu v rámci tělesné výchovy na druhém stupni základních škol. Pro výzkum jsem si vybrala základní školy na Orlicko-Ústecku. K dosažení cíle jsem zvolila metodu dotazníkového šetření, kdy jsem prostřednictvím emailu rozeslala dotazníky pro pedagogy na 30 základních škol. Celkem se mi vrátilo 41 kladně vyplněných dotazníků z 24 základních škol.

1. Jaký je rozsah výuky florbalu v rámci tělesné výchovy na základních školách?
 - ✓ **Průměrně učitelé věnují výuce florbalu 11,15 hodin za rok. Z toho 54 % vyučujících vyučuje florbal 10 hodin, 17 % více jak 10 hodin, 12 % méně jak 10 hodin. U 12 % respondentů bylo zjištěno, že florbalu věnují 15 hodin a 5 % florbal vyučuje 20 hodin.**
2. Jakým způsobem je florbal vyučován? Je vyučován v souvislých blocích nebo je výuka rozložena do celého školního roku?
 - ✓ **Zde se 80 % respondentů shodlo na tom, že výuku preferují v blocích. 20 % vyučujících výuku florbalu rozkládá do celého školního roku.**
3. Mají základní školy na Orlicko-Ústecku dostatečné materiální podmínky pro výuku florbalu? Jsou lépe vybavené školy ve větších městech?
 - ✓ **Z pohledu sídla nebyly zjištěny rozdíly ve vybavení na škol. Obecně ale mohu říct, že školy na Orlicko-Ústecku jsou kvalitně vybaveny na výuku florbalu. 96 % škol má dostatek florbalových holích a míčků. 92 % škol má k dispozici brankářské vybavení. 100 % škol uvedlo, že mají branky na florbal. Nedostatek ovšem je v mantinelech, kde pouze 29 % škol má k dispozici mantinely.**

4. Zařazují učitelé do výuky jednotlivé herní činnosti jednotlivce a herní kombinace, které jsou ty nejčastější?
- ✓ **Herní činnosti jednotlivce jsou zařazovány do výuky u všech respondentů. Nejčastěji se ovšem ve výuce setkáme s těmi jednoduššími. Znepokojivým výsledkem je, že pouze 41 % respondentů zařazuje herní kombinace. I zde se opět setkáme s těmi jednoduššími.**
5. Jsou žáci základních škol informováni o základních pravidlech florbalu?
- ✓ **Zde bylo dosaženo kladných výsledků. 100 % respondentů uvedlo, že se s žáky zabývají v hodinách TV pravidly florbalu.**
6. Je florbal oblíbeným sportem u žáků a vyučují jej učitelé rádi?
- ✓ **I zde výzkum potvrdil, že je florbal velmi oblíbeným sportem. 98 % respondentů uvedlo, že žáci florbal rádi mají, 2 % ne. Co se týče oblíbenosti u vyučujících i zde se setkáme s vysokým číslem. 86 % respondentů florbal rádo vyučuje. Pouze 9 % uvedlo, že ne a 5 % má k florbalu neutrální vztah.**
7. Účastní se základní školy na Orlicko-Ústecku florbalových turnajů? Kolik z dotázaných škol pořádá florbalové turnaje?
- ✓ **Účast na florbalových turnajů potvrdilo 96 % škol. Škol, které pořádají florbalové turnaje je pouze 42 %. 58 % škol tyto soutěže nepořádá.**
8. Probíhá na dotázaných základních školách výuka v zájmových kroužcích zaměřených na florbal?
- ✓ **Podobně jako v předchozím závěru, i zde bylo zjištěno, že 42 % škol má pro své žáky florbalový kroužek. Ovšem tyto dvě hodnoty spolu nijak nesouvisí.**

Přínos této bakalářské práce je především pro mne, jakožto budoucího pedagoga. Díky výsledkům, které byly zjištěny z dotazníkového šetření jsem si mohla vytvořit představu o tom, jak je florbal vyučován v našem regionu. Dále tyto výsledky mohou být dobré pro ředitele, kteří zvažují, do kterého sportu investovat více času a financí, nebo si případně porovnat materiálního vybavení jednotlivých škol. Obsah této práce může být také přínosem pro vyučující tělesné výchovy, kteří zvažují výuku florbalu i mimo tělesnou výchovu, a to například v kroužcích jako jsou pohybové hry na základních školách. V neposlední řadě mohou tyto výsledky ovlivnit i rodiče, kteří zvažují, na který sport by dali své dítě.

Ráda bych na toto téma navázala i v budoucnu, a to v diplomové práci. Konkrétně bych se mohla zaměřit na výuku florbalu z pohledu žáků. Případně bych se mohla pokusit navrhnout model výuky florbalu pro žáky druhého stupně, ve kterém bych vytvořila komplexní a přehledný plán výuky.

Seznam použité literatury

Knižní zdroje:

1. HRABINEC, Jiří a kolektiv. *Tělesná výchova na 2. stupni základních škol*. Karolinum, 2017. ISBN 978-80-246-3625-2.
2. KOLÁŘ, Zdeněk a kolektiv. *Výkladový slovník z pedagogiky*. Praha: Grada Publishing, 2012. ISBN 978-80-247-3710-2.
3. KYSEL, Jiří. *Florbal: kompletní průvodce*. Praha: Grada Publishig, 2010. ISBN 978-80-247-3615-0.
4. KYSEL, Jiří. *Florbalový trenér - vše o tréninku florbalu*. 2012.
5. KYSEL, Jiří. *Herní kombinace: příklady tréninkových jednotek*. Praha: Česká florbalová unie, 2009.
6. LANGMEIER, Josef a Dana KREJČÍKOVÁ. *Vývojová psychologie*. 2., aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, 2006. ISBN 978-80-247-1284-0.
7. POKORNÝ, Ivan. *Pohybové hry pro školáky: 129 cvičení pro rozvoj sportovních dovedností*. Praha: Grada, 2019. ISBN 978-80-271-2064-2.
8. TABORSKÝ, František a Vladimír SÜSS. *Sportovní hry II: Základní pravidla - organizace - historie*. Praha: Grada, 2005. ISBN 80-247-1330-6.
9. RYCHTECKÝ, Antonín a Ludmila FIALOVÁ. *Didaktika školní tělesné výchovy*. Praha, 2000. ISBN 80-7184-659-7.
10. SÝKORA, František, Jarmila KOSTKOVÁ a kolektiv. *Didaktika tělesné výchovy*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1985.

11. SKRUŽNÝ, Z. *Florbal: technika, trénink, pravidla hry*. 1. Vydání. Praha: Grada Publishing, 2005. ISBN 80-247-0383-1.
12. VÁGNEROVÁ, Marie a LISÁ Lidka. *Vývojová psychologie: Dětství a dospívání*. Praha: Karolinum, 2022. ISBN 978-80-246-4961-0.
13. VILÍMOVÁ, Vlasta. *Didaktika tělesné výchovy*. 2. vydání, přepracované. Brno: Masarykova Univerzita, 2009. ISBN 978-80-210-4936-9.
14. ZLATNÍK, D.: *Florbalový trénink v praxi – Herní činnosti jednotlivce*. Praha: ČFbU, 2004.
15. ZORMANOVÁ, Lucie. *Obecná didaktika: Pro studium a praxi*. Praha: Grada Publishing, 2014. ISBN 978-80-247-4590-9.

Internetové zdroje

16. Český florbal: *Pravidla florbalu* [online]. 2022 [cit. 2022-11-29]. Dostupné z: https://www.ceskyflorbal.cz/data/document/20220725/184116_c458_Pravidla-florbalu-2022.pdf
17. Edu.cz: *RVP-rámcový vzdělávací program* [online]. [cit. 2023-02-13]. Dostupné z: <https://www.edu.cz/rvp-ramcove-vzdelavaci-programy/>
18. International Floorball Federation: *HISTORY IN SHORT* [online]. [cit. 2022-11-23]. Dostupné z: <https://floorball.sport/this-is-floorball/history-in-short/>
19. International Floorball Federation: *THIS IS FLOORBALL* [online]. [cit. 2022-11-23]. Dostupné z: <https://floorball.sport/this-is-floorball/>
20. MŠMT: *Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělání* [online]. Praha, 2021 [cit. 2023-02-04]. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/>

Závěrečné práce

21. BAROCHOVÁ, Petra. *Úroveň vybavenosti ZŠ florbalovým náčiním a časová dotace výuky florbalu v hodinách TV na II. stupni ZŠ v Liberci*. Liberec, 2010. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Vedoucí práce Mgr. Jiří Kříž. Dostupné z: https://dspace.tul.cz/bitstream/handle/15240/55364/V_47510_Pb.pdf?sequence=-1
22. GREŠLOVÁ, Veronika. *Výuka florbalu na druhém stupni základní školy*. Praha, 2016. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta. Vedoucí práce PaedDr. Ladislav Pokorný. Dostupné z: https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/74973/DPTX_2014_1_11410_0_415404_0_146131.pdf?sequence=1&isAllowed=y
23. KUČERA, Jakub. *Rozdíl ve výuce florbalu na základních školách a ve sportovních klubech*. Liberec, 2014. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Vedoucí práce Mgr. Petr Jeřábek, Ph.D. Dostupné z: https://dspace.tul.cz/bitstream/handle/15240/57830/V_03715_Pb.pdf?sequence=-1
24. RILJAK, Ondřej. *VÝUKA FLORBALU NA 2. STUPNI ZÁKLADNÍCH ŠKOL - STARŠÍ ŽÁCI*. Liberec, 2014. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Vedoucí práce Mgr. Jiří Kříž. Dostupné z: https://dspace.tul.cz/bitstream/handle/15240/57694/V_43114_Pb.pdf?sequence=1

Přílohy

Seznam grafů

- Graf č. 1: Pohlaví dotazovaných (zdroj vlastní)
- Graf č. 2: Praxe dotazovaných (zdroj vlastní)
- Graf č. 3: Rozložení výuky florbalu na ZŠ (zdroj vlastní)
- Graf č. 4: Počet hodin výuky florbalu (zdroj vlastní)
- Graf č. 5: Množství florbalových holí a míčků na ZŠ (zdroj vlastní)
- Graf č. 6: Brankářské vybavení na ZŠ (zdroj vlastní)
- Graf č. 7: Mantinely na ZŠ (zdroj vlastní)
- Graf č. 8: Způsoby držení florbalové hole (zdroj vlastní)
- Graf č. 9: Způsoby vedení míčku (zdroj vlastní)
- Graf č. 10: Způsoby přihrávání (zdroj vlastní)
- Graf č. 11: Způsoby střelby na bránu (zdroj vlastní)
- Graf č. 12: Herní kombinace (zdroj vlastní)
- Graf č. 13: Činnost brankáře (zdroj vlastní)
- Graf č. 14: Pravidla florbalu ve výuce florbalu na ZŠ (zdroj vlastní)
- Graf č. 15: Pořádání florbalových turnajů na ZŠ (zdroj vlastní)
- Graf č. 16: Účast na florbalových turnajích (zdroj vlastní)
- Graf č. 17: Florbalové kroužky (zdroj vlastní)
- Graf č. 18: Oblíbenost florbalu u žáků na ZŠ (zdroj vlastní)
- Graf č. 19: Oblíbenost florbalu u vyučujících (zdroj vlastní)

Seznam obrázků

Obrázek č. 1 – florbalové hřiště (zdroj: Skružný, 2005)

Obrázek č. 2 – systém kurikulárních dokumentů (zdroj: www.msmt.cz)

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Podíl zúčastněných ve výzkumu (zdroj vlastní)

Tabulka č. 2: Rozložení výuky florbalu na ZŠ (zdroj vlastní)

Tabulka č. 3: Množství florbalových holí a míčků na ZŠ (zdroj vlastní)

Tabulka č. 4: Brankařské vybavení na ZŠ (zdroj vlastní)

Tabulka č. 5: Branky na ZŠ (zdroj vlastní)

Tabulka č. 6: Mantinely na ZŠ (zdroj vlastní)

Tabulka č. 7: Počet vyučujících zapojujících správné držení florbalové hole ve výuce (zdroj vlastní)

Tabulka č. 8: Počet vyučujících zapojující vedení míčku do výuky (zdroj vlastní)

Tabulka č. 9: Počet vyučujících zapojující přihrávky do výuky (zdroj vlastní)

Tabulka č. 10: Počet vyučujících zapojujících střelbu na bránu do výuky (zdroj vlastní)

Tabulka č. 11: Počet vyučujících zapojujících HK do výuky (zdroj vlastní)

Tabulka č. 12: Počet vyučujících zabývajících se činností brankáře ve výuce (zdroj vlastní)

Tabulka č. 13: Počet škol, pořádajících florbalové turnaje (zdroj vlastní)

Tabulka č. 14: Počet škol, účastnících florbalový turnajů (zdroj vlastní)

Tabulka č. 15: Počet škol s florbalovým kroužkem (zdroj vlastní)

Tabulka č. 16: Podíl oblíbenosti florbalu u žáků (zdroj vlastní)

Tabulka č. 17: Podíl oblíbenosti florbalu u vyučujících (zdroj vlastní)

Seznam oslovených škol

Základní škola Brandýs nad Orlicí
Základní škola Červená Voda
Základní škola Česká Třebová, Habrmanova
Základní škola Česká Třebová, Nádražní
Základní škola Česká Třebová, Ústecká
Základní Damník
Základní škola Dolní Čermná
Základní škola Dolní Dobrouč
Základní škola Horní Čermná
Základní škola Choceň, M. Chocenského
Základní škola Choceň, Sv. Čecha
Základní škola Klášterec nad Orlicí
Základní škola Králíky
Základní škola Kunvald
Základní škola Jablonné nad Orlicí
Základní škola Lanškroun, Dobrovského
Základní škola Lanškroun, náměstí Aloise Jiráska
Základní škola Lanškroun, Smetanova
Základní škola Letohrad, Komenského
Základní škola Letohrad, U Dvora
Základní škola Libchavy
Základní škola Tatenice
Základní škola Ústí nad Orlicí, Bratří Čapků
Základní škola Ústí nad Orlicí, Komenského
Základní škola Ústí nad Orlicí, Třebovská
Základní škola Výprachtice
Základní škola Vysoké Mýto, Javorského
Základní škola Vysoké Mýto, Jiráskova
Základní škola Žamberk, 28. října
Základní škola Žamberk, Nádražní

Dotazník pro vyučující TV

Název školy:

Část I

Obecné informace

- 1. Jste muž nebo žena?**
 - a) muž
 - b) žena
- 2. Kolik let vyučujete tělesnou výchovu?**
- 3. Vyučujete florbal v souvislých blocích, nebo je výuka rozložená do celého roku?**
 - a) výuka v souvislých blocích
 - b) výuka rozložená do celého roku
- 4. Kolik hodin během školního roku věnujete výuce florbalu?**

Část II

Materiální vybavení

- 5. Máte k dispozici dostatečné množství florbalových holí a míčků?**
 - a) ano, pro každého žáka
 - b) ne, žáci se musejí prostrídat
 - c) ne, nemáme
- 6. Máte k dispozici brankářské vybavení a využíváte ho?**
 - a) ano, využíváme ho
 - b) ano, ale nevyžíváme ho
 - c) ne
- 7. Máte k dispozici branky a využíváte je?**
 - a) ano, využíváme je
 - b) ano, ale nevyžíváme je
 - c) ne
- 8. Máte k dispozici mantinely a využíváte je?**
 - a) ano, využíváme je
 - b) ano, ale nevyžíváme je
 - c) ne

Část III

Výuka florbalu v rámci tělesné výchovy

9. Zabýváte se v hodinách TV správným držením hole?

- a) ano b) ne

Pokud ano, vyberte, které držení hole při výuce preferujete:

- a) jednoruč
b) obouruč

10. Zabýváte se v hodinách TV vedením míčku?

- a) ano b) ne

Pokud ano, vyberte, které způsoby vedení míčku do výuky zařazujete:

- a) tlačení
b) tažení
c) dribling

11. Zabýváte se v hodinách TV přihrávkami?

- a) ano b) ne

Pokud ano, vyberte, jaké přihrávky do výuky zapojujete:

- a) přihrávky na místě
b) přihrávky na pohybujícího se hráče
c) přihrávky v pohybu obou hráčů
d) přihrávky vzduchem
e) jiné:

12. Zabýváte se v hodinách TV střelbou na bránu?

- a) ano b) ne

Pokud ano, vyberte, jaké způsoby střelby do výuky zapojujete:

- a) střelba tahem
b) střelba přiklepnutím
c) střelba golfem

13. Zabýváte se v hodinách TV herními kombinacemi?

- a) ano b) ne

Pokud ano, vyberte, které herní kombinace do výuky zapojujete:

- a) herní kombinace „přihraj a běž“
b) herní kombinace „křížení“
c) herní kombinace „clonění“
d) herní kombinace založená na zpětné přihrávce

e) herní kombinace založená na rozehraní

f) jiné:

14. Zabýváte se v hodinách TV činností brankáře?

a) ano b) ne

Pokud ano, vyberte, čím se ve výuce zabýváte:

a) základní postoj brankáře

b) pohyb brankáře

c) chytání a vyrážení střel

d) jiné:

15. Zabýváte se v hodinách TV pravidly florbalu?

a) ano b) ne

Část IV

Florbalové turnaje a oblíbenost florbalu na ZŠ

16. Pořádá vaše škola florbalové turnaje?

a) ano b) ne

17. Účastní se vaše škola florbalových turnajů?

a) ano b) ne

18. Má vaše škola florbalový kroužek?

a) ano b) ne

19. Je florbal u žáků v rámci TV oblíbeným sportem?

a) ano b) spíše ano c) spíše ne d) ne

20. Vyučujete florbal rád/a?

a) ano b) spíše ano c) neutrální d) spíše ne e) ne